

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego
raz z dodatkiem porannym:
W Warszawie: rocznie
rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50,
kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesię-
cznie kop. 75.
Za odosłanie do domu dopłaca
się miesięcznie kop. 5.
**Na prowincji i w Cesar-
stwie:** rocznie rs. 12, półrocznie
rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesię-
cznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie
rs. 1 kop. 50.
Numer pojedynczy bez doda-
tku kop. 5; dodatek poranny
kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta zrana, a nadto wychodzi
stałe w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY PIERWSZY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 3-ej rano do 8-ej
wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej po południu.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz
garmentowy albo jego miejsce
pierwszy raz 25 kop., każdy na-
stępny raz kop. 20.
Nekrologja: za wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za
jeden wiersz petitowy albo jego
miejsce, pierwszy raz 10 kop.
każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia za jeden wy-
raz po 2 kop. każdy raz; ogłosze-
nie minimum 20 kop.
Nadesłane: za jeden wiersz
garmentowy rs. 1.
Ogłoszenia do *Kurjera* przyj-
muje także Biuro Rajchmana i
Freudlera, ulica Senatorska.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 268. — Telefon Administr. 517.

— Jutro, o godzinie 9-ej zrana, w kaplicy Matki
Bożkiej w kościele św. Ducha (po-paulińskim) odpra-
wiona zostanie ku Jej czci uroczysta wotywa.

PRZEGŁĄD POLITYCZNY.

Depesze podały nam obszerny, wszakże naszkico-
wany tylko wątek sobotnich oświadczeń hr. Kalno-
kyego, złożonych w węgierskiej komisji delegacyj-
nej dla spraw zewnętrznych. *Exposé* ministra i
wiążąca się z niem dyskusja, żądająca dalszych wy-
jaśnień, trwały z górą trzy godziny. Bogaćstwo ma-
terjału politycznego, jakiego posiedzenie to dostar-
czyło, jest tak wielkie, że wypada choć w naj-
ogólniejszych zarysach streścić to, co stanowi *succus*
rei w oświadczeniach kierownika polityki austria-
ckiej.

Hr. Kalnoky konstatuje przedewszystkiem wobec
rozmaitych komentarzy, jakie mowa tronowa wywo-
łała, że obecne położenie monarchji, o ile chodzi
o widoki pokojowe, nazwać można bardzo pomyśl-
nem. Nie jest mu znana żadna kwestja oddzielna,
która dawałaby powód do bezpośrednich obaw, aby
długi okres pokoju, jakim się cieszymy, miał obecnie
już doznać przerwy. Stosunki nasze ze wszystkimi
mocarstwami są natury w samą miarę przyjaciel-
skiej. Zapewnienia, jakie w tym duchu odbieramy,
stwierdzają netylko pokojowe dążenia wogóle; otrzy-
malśmy autentyczne i miarodajne zaręczenia, że po
żadnej stronie zamiary zaczepne przeciw któremu-
kolwiek z sąsiadów żywione nie są.

Z tem położeniem rzeczy, niebudzącem bezpośre-
dnich obaw, stoi w sprzeczności powszechny pesy-
mizm, niewierzący w pokój. Faktem jest, że odro-
bina wiary, dziś zacierpnięta, rozwiewa się jutro.
Główną przyczyną tego niepomyślnego stanu umy-
słów jest ustawiczne i nieprzerwane trwanie ogólnych
przygotowań i uzbrojeń, które dochodzą wresz-
cie do stopnia, nasuwającego niebezpieczeństwo, po-
legające na tem, iż łatwość rozpoczęcia wojny „mo-
że zbliżyć” wogóle jej ewentualność. Tutaj zwrócić
możemy uwagę na fakt pocieszający, że przymierza
nasze, zawarte w celach obrony pokoju, trwają już
długo i okazały się wręcz odpowiadającymi swojemu

celowi. Wnosić przeto należy, iż zespolenie się soli-
darne mocarstw centralno-europejskich zapobiegnie
i w przyszłości naruszeniu pokoju.

Przymierze z Włochami zostało odnowione na
dłuższy lat szereg. Dlaczego upływu dawniejszego
traktatu nie doczekiwaliśmy, to bardzo zrozumiałe.
Nawet przy odnawianiu traktatów handlowych pra-
gniemy się w porę zabezpieczyć, a cóż dopiero wobec
traktatów tej wagi! Pokazało się, że wszystkie trzy
sprzymierzone mocarstwa zgodne są w przekonaniu,
że istniejące pomiędzy niemi traktaty odpowiedziały
swojemu celowi i że w interesie dalszego utrzyma-
nia pokoju odnowić je należy w porę. Nie potrzeba
było przeto specjalnej inicyjatywy ze strony tego
lub innego mocarstwa. Ułożone pierwotnie warunki
przymierza tak były dojrzałe obmyślane, iż żadna
zmiana ich nie okazała się potrzebną. Stosunek
Austrii z Niemcami pozostał niezmienionym, jeżeli
wogóle wyraz ten zastosować można do związku,
który samą trwałością swoją z roku na rok pogłębia
się i coraz silniejszymi ogniwami obadwa państwa
sprzymierzone spaja.

Niepodobna przeoczyć, że w ostatnich czasach tu
i owdzie wydarzyły się fakty, mogące zaniepokoić
opinię publiczną. Tu jednak zauważyć potrzeba,
że żyjemy w epoce wogóle bardzo wrażliwej i ner-
wowej, że wielki ogół łatwo wzruszeń, a prasa tym
pożądliwością śpieszy z usługiem zaspokojeniem.
Nie dziw przeto, jeżeli wybijają w tych warun-
kach świadome i nieświadome wymysły i przesadne
widzenia rzeczy. Podróż cesarza Wilhelma do Ang-
lii była niewątpliwie faktem dużej doniosłości, nie
można jej wszelako uważać za punkt wyjścia no-
wych, ale raczej za rezultat nawiązanych już dawniej
stosunków. Ta podróż nie byłaby w tym stylu pod-
jęta, przyjęcie cesarza Wilhelma w Anglii nie byłoby
tak świetnem i gorącym, gdyby wprawdzie już nie oży-
wiły się w społeczeństwie angielskiem dla cesarza
sympatje, gdyby nie rozumiano tam już pierwiej na-
tury pokojowej celów trójprzymierza.

Z tego samego punktu widzenia zapatrywać się
należy na wizytę kronsztadzka. Wszystko, co się
podówczas wydarzyło, nie mogłoby przyjść do sku-
tku, gdyby już pierwiej u interesowanych państw nie

utwierdziła się świadomość istniejących związków
pomiędzy obopólnymi interesami.

Polityka rządu wobec ludów półwyspu bałkańskie-
go streszcza się w zasadzie następującej: Wszelkim
indywidualnościom państwowym rzeczonoego półwy-
spu należy wolny i swobodny rozwój w ramach na-
kreślonych przez traktat berliński zabezpieczyć i roz-
kwit ich polityczny, tudzież materialny, o ile to leży
w zakresie naszych sił i kompetencji, popierać. Sto-
sunki z Rumunją nazywa hr. Kalnoky bardzo zado-
walniającymi, jakkolwiek opinja publiczna patrzy
się z pewnym sceptycyzmem na dzisiejszy gabinet
zachowawczy w Bukareszcie. Zachowanie dobrych
stosunków z naszą monarchją jest łatwiejsze
dla Rumunji, że posiada ona też same interesy i cele,
co my, nakazujące jej politykę zachowawczą, zmie-
rzającą do utrzymania pokoju i stosunków prawnych
na półwyspie.

Co do Serbji przyznaje mówca, iż panujący tamże
od pewnego czasu zamęt pomiędzy stronnictwami
nie pozwalał na wyklarowanie się dojrzałych pojęć
politycznych, skutkiem czego uporządkowanie sto-
sunków natrafia na pewne przeszkody. Hr. Kalnoky
konstatuje wszakże i pod tym względem polepszenie,
zwłaszcza odkąd król Aleksander doznał tak sympat-
ycznego przyjęcia w Ischlu, a rejenci i mężowie stanu
serbscy w zetknięciu z nami przekonali się o
szczerych i bezinteresowanych uczuciach, jakie ży-
wimy dla tego państewka. To pewna, że byłoby le-
piej dla Serbji, gdyby zajęła się szczerzej admini-
stracyjnemi i ekonomicznymi reformami, aniżeli wiel-
ką polityką, która prędzej czy później mogłaby ją
wtrącić w zatarg z prawem i traktatami.

Następnie przeszedł mówca do wyczerpującej ana-
lizy stosunków panujących w Bułgarji, której — jak
to już wskazywały wczorajsze depesze — nie szczędził
pochwał ani rad w kierunku dalszego lojalnego za-
chowania się wobec W. Porty i przestrzegania trak-
tatów. W sprawie umowy, zawartej pomiędzy W.
Portą a Rosją, pozwalającej na wolny przejazd okrę-
tom rosyjskiej floty ochotniczej pod flagą handlową
przez cieśninę dardaneelską, hr. Kalnoky oświadczył,
iż sultan miał najzupełniejsze prawo do zawarcia ta-
kiej umowy, która w niczem nie narusza traktatu

W ŚWIECIE BARW.

Jeżeli dla ostatecznego zdobycia sobie „proroctwa
między swymi” potrzebowало malarstwo nasze sank-
cji zagranicy, sankcji tak mile głaszczącej miłość wła-
sna — to, po ceremonji równoprawnienia na tegoro-
cznej międzynarodowej wystawie w Berlinie, czasby
już było doprawdy zdawkowego wysuwania naprzód
triumwiratu: Matejko, Siemiradzki, Brandt zanie-
chać i przyznać nareszcie, że nie dwoma, trzema gło-
śnieszami imionami stoi dziś malarstwo nasze, lecz
wybudością istotnie niezwykłą, oraz wspólnemi,
wysoko dziś w świecie cenionemi cechami.

Zbiorowych wystaw prac wszystkich artystów na-
szych nie mamy. Oddział berliński, utworzony na-
prędce, w ostatniej chwili, zgromadził, co prawda,
do jednej sali prawie 200 obrazów osiemdziesięciu
kilku artystów, ale zważywszy na nieobecność dzieł
wielu najlepszych przedstawicieli malarstwa nasze-
go, popis ów dokładnego obrazu twórczości malar-
skiej u nas nie dał. Nie mogą go dać tembardziej wy-
stawy warszawskie. Siemiradzki, Brandt, Fałat, Cza-
chórski, Kowalski, Chelmiński, malujący przewa-
żnie na zamówienia lub zbywający obrazy wprost
z pracowni w Rzymie, Monachjum, Berlinie lub Lon-
dynie, nie mają możności zaprezentowania nam prac
swoich, zabieranych im z pod rąk prawie, ze sztalug.
Do niedawna rzecz się miała ta sama z obrazami
Chelmońskiego i dziś, dzięki tylko pobytowi wśród
nas artysty, kolejno z każdą pracą jego zapoznawać
się możemy. Ubył nam natomiast Gierymski i — od
któregoż to czasu z Monachjum nie na wystawy nasze
nie nadesłał? Matejko, Malezewski wystawiają w Kra-

kowic; Bielińska w „Salonie” paryżkim. Rysownicy
nasi: Rejchan, Loevy, C. B. Jankowski, Merwart,
Krzesz, Sandoz, Zierkowski, Słomczyński pracują
wyłącznie niemal dla ilustrowanych pism i wyda-
wnictw paryżkich.

Dobrze zatem chwilę wybrać musi, kto z wystaw
naszych powziąć chce wyobrażenie nie już dokła-
dne, ale bodaj przybliżone o tem, co i jak się dzieje
na obszernej niwie malarstwa naszego. Nie chcę
powiedzieć przez to, że wystawy nasze świecą pu-
stkami. O, nie — wcale. Przewijają się tylko przez
nie moc wielka: raz, dzieł wstępujących dopiero
w szranki artystów, próbujących sił i dróg, któremi
niewiedzieć jeszcze dokąd zajądą; powtórnie, obrazów
obliczonych na zaspokojenie potrzeb najszerzej pu-
bliczności, niemających w rozwoju talentu artysty
żadnego znaczenia, świadczących chyba jedynie
o smutnych materialnych stosunkach, co zmuszają
artystów naszych, najdzielniejszych nawet, do wy-
walczenia sobie tu na miejscu niezależnego bytu ro-
botą rzemieślniczą. Na tem ogólnem tle tu i owdzie,
od czasu tylko do czasu, pokaże się dzieło istotnie
niepowszednie, rzucające światło na ilość wielką
talentów i zdolności malarskich, które posiadamy
oraz na niebywały dotąd u nas nigdy wzrost tej
najmłodszej gałęzi sztuki.

Stali bywalcy wystawowi wiedzą co trzymać
o tym kalejdoskopie obrazowym, przesuwającym
się rok rocznie przed ich oczami. Wiedzą, że tam po
za nim stoją w odwodzie najlepsze siły, tylko, że po
świecie szerokim rozstrzelone, że artysta, z którym
się żyli i zapoznali, jeśli ze słabszym obrazem wy-
stąpił, to rychło lepszą pracą to powetuje, że z mło-
dymi, wybijającymi się zaledwie z tłumu, nie tak
skrupulatnie liczyć się należy, jak z wytrawną, pe-

wną siebie siłą artystyczną. Publiczność nasza po-
woli oswajać się zaczyna z tem, że podobnie jak
ongi począ, tak dziś malarstwo, równie szybko jak
ona, do pełnego, pięknego zdążył rozkwitu, że artyzm
nasz tam właśnie znalazł ujście nowe, że nie sposób
nie zaciekać się, nie zająć tym nowym objawem,
że wreszcie wstydby było nie chcieć wtajemniczyć
się w ów ruch w dziedzinie malarstwa swojskiego,
ograniczając się, z konieczności, choćby na dokładnem
poznaniu tego, co warszawskie dają nam wystawy.

*

Przed kilku dniami właśnie gościł na wystawie
Towarzystwa zachęty najnowszy pejzaż Chelmoń-
skiego. Należałoby może powiedzieć: jeszcze jeden
pejzaż Chelmońskiego. Znamy już bowiem dosko-
nale i tę równinę moczarową, porośłą trawami, rozla-
nemi wodami polyskującą i tę dal sunącą się py-
sznie w głąb obrazu i tę poczę pustkowią i ciszy,
którą Chelmoński zaczyna już nadmiernie — szafować.
Za sztafaż całemu krajobrazowi służy samo-
tny ptak, czapla-bak, unoszący się nad płaszczyzną.
Ile że wszystkie tego rodzaju prace wielkiego artysty
podobają się bardzo, ile że i ten krajobraz ma wodę
świetnie malowaną, oraz perspektywę powietrzną
bez zarzutu, przeto nie dziw, że „czapla-bak” po kil-
kodniowym zaledwie pobycie na wystawie znalazła
nabywcę. Ale sam ptak? Czyżby Chelmoński miał
zapomnieć, że ptaka na tle nieba, w krzyżowym
ogniu rozmaitych refleksów, inaczej trzeba malować
niż model zawieszony w pracowni? To też i bak
ciężko wisi nad równiną — nie leci i stanowi jakby
obraz w obrazie.

Miejsce „Czapli-baka” zajął inny krajobraz tegoż
artysty. Zmierzch zupełny; nad równiną w cieni po-
grążoną, wypłynął księżyc, jak to mówią „w lisięj

paryżskiego, zamykającego cieśniny tureckie tylko dla okrętów, będących w służbie wojennej.

To też mocarstwa przyjęły okólnik W. Porty, uwiadomienia je o zawarciu rzeczonoj umowy, do której wiadomości, stwierdzając, że przez nią istniejące przepisy traktatowe nie uległy naruszeniu.

Br. Z.

Jak dźwignąć drobny przemysł wiejski.

III.

I Rosja wcale nie pozostawia bez opieki swego przemysłu drobnego (kustarny promysli); owszem coraz widoczniej zmierza ona do postawienia tego przemysłu na takiej stopie, ażeby nie groził mu przemysł fabryczny, ażeby owszem przemysł drobny domowy brał górę nad fabrycznym, przez to choćby, że mnóstwo rąk zajmujące, mnóstwu ludzi daje zarobek.

Istnieje więc w Petersburgu sekcja V-ta Towarzystwa przemysłu drobnego (u nas to samo w zakresie swoim ma sekcja IV-ta), która najpierw wyjednała sobie zapomogę rządową, w ciągu lat pięciu po rs. 10,000 w celu z badania rzeczonoj przemysłu w kraju całym i dziś niemal już pewnymi postępuje krokami.

W tych dniach jedna ze znajomych mi pań chwaliła się przedemną, że u jakiejś kobiety z gub. tulskiej, która roznosiła koronki domowego wyrobu swych sąsiadek, kupiła je, gdyż były ładne, mocne i wcale niedrogie. Powiem więcej: jak widać ze sprawozdań V-ej sekcji Towarzystwa przemysłu i handlu *) w Londynie otwarto sklep dla sprzedaży szalów orenburskich, a w Liwerpolu wystawę i sprzedaż koronek; towarzystwo zaś drobnych przemysłowców (kustarej) w Pawlowie, naturalnie odpowiednio pokierowane, wysłało do Paryża ludzi upoważnionych do zawiązania tam stosunków handlowych na koronki ich domowego wyrobu.

Przez odpowiednie też kierownictwo całą sprawą drobnego przemysłu co do tkactwa, w tych szczególnie miejscowościach Rosji, gdzie produkcja drobna musi wytrzymywać współzawodnictwo z przemysłem wielkim, zaczynają wprowadzać warsztaty systemu Jacquarda i metalowe retki (plachy tkackie), a te właśnie warsztaty ulepszonego systemu i w Czechach i w Koreszynie, i w Krośnie w Galicji, dają ludziom możność i zarobkowania i współzawodniczenia z fabrykami.

W Rosji zresztą teraz tembardziej przemysł drobny będzie wzięty w dobrą opiekę, bo przy ministerjum dóbr państwa wkrótce ma powstać osobna sekcja, która wyłącznie poświęci się opiece tego przemysłu.

Czas też, aby i u nas nie na żarty zajęto się sprawą drobnego przemysłu, a szczególnie tych jego gałęzi, które są, że się tak wyrażę, przyrodzonemi zajęciami ludu naszego. Boć już należy chyba przyjść tym ludziom w pomoc z dobrą radą, aby dziś na chleb zapracować mogli. Przedewszystkiem zaś sekcja to IV-ta Towarzystwa przemysłu i handlu po-

*) Książka 20-ta str. 30 i 31 o przemysle drobnym.

czapce", mającący za chmurą; na tle półjasnego nieba zarysowuje się ciemna sylwetka dwóch drzew wyrastających z równiny. Dlaczego praca ta najnowsza chybiła celu? Dlatego, że Chelmoński, chcąc bardzo być szczerym, zlał, jak to istotnie w naturze widzimy, wszystkie cienie w jedną masę, istny pas czarny kładąc u dołu obrazu. W naturze oglądany, w chwili takiej, cały widnokrąg dopowiada nam, że tam na czarnym tym pasie jest—dał; na obrazie trzeba to zaznaczyć bodaj konwencjonalnemi, zwykłemi sposobami, inaczej nie da nam dzieło malarskie tego, co nam dawać musi bezwarunkowo, mianowicie—złudzenia. Arcytrudny to motyw, ani słowa, ale i artysta nie pierwszy lepszy, który się go podjął, a *renommée oblige* tak dobrze jak *noblesse*.

Szukając najlepszych obrazów na wystawie Towarzystwa, najdłużej zatrzymać się wypadnie przed dużą akwarelą Fałata. Znowu oblawa w puszczy gdzieś pod Nieświeżem. Wypoczynek chwilowy dano chłopstwu, więc na linii idzie rozhovor, zapalono „lulki", podjechały sianie, głęboki śnieg skopany dokola, z ludzi i koni para bucha. Gałęzie śniegiem przywalone chylą się ciężko: na białoszare tło ogólne sceny padają gdzieś tam żółte plamy „kożuchów" i „siermiąg", czerwienią się twarze, czernią czapki futrzane. Charakter puszczy, charakter postaci typowych—wyborny; malowanie śmiałe, dośladne; koloryt czysty, jasny; nawet miłych Fałatowi brudnych nieco cieni nie dostrzegaliśmy; powietrza dużo, perspektywa i plastyka wypadły bardzo dobrze. Jest to jedno z najlepszych dzieł Fałata.

Opodal—jaskrawy od żółtych i czerwonych tonów wizerunek kobiety trzymającej w ręku świecę, której całe światło, od ręki odbite, na nią pada. To „Trwoga" p. de Laveaux. Tytułu czytać nie trzeba:

winna się tem gorliwie zająć, a na pewno i wśród ogółu naszego znajdzie poparcie.

Warto tylko, ażeby nasza IV-ta sekcja (przemysłu drobnego) Towarzystwa przemysłu i handlu najpierw skupiła około siebie ludzi, którzy znają krajowy przemysł drobny i którzy wiedzą, jak się gdzieindziej z tego przemysłu drobnego wyłaniał wielki, aczkolwiek zawsze domowy przemysł, oraz i takich, którzyby przez wzięcie udziału w tym przemysle swojemi funduszami, pomogli mu się dźwignąć. **)

W następnej pogadance określe bliżej, jakiemu u nas należało iść drogami, aby wprowadzić w czyn opiekę nad przemysłem drobnym. Przypuszczam wszakże, iż pańza pomiędzy zjawieniem się w druku jednego i drugiego artykułu nie powinnaby przeszkodzić temu, iżby się nareszcie sprawą powyższą zajęto.

M. Malinowski.

Jubileusz kapłana.

(Korespondencja własna Kurjera warszawskiego.)

Włocławek 15-go listopada 1891-go r.

We czwartek i w dniu dzisiejszym (12-go i 15-go b. m.) obchodzono we Włocławku dwie uroczystości, związane z imieniem kapłana, który najszlachetniejszą pracą życia całego położył zasługi dla naszego społeczeństwa i to w najrozleglejszym tego słowa znaczeniu.

W d. 12-ym b. m. duchowieństwo diecezji kujawsko-kaliskiej, pod przewodnictwem swych dostojnych pasterzy, ks. biskupów Bereśniewicza i Kosowskiego, składało życzenia ks. Stanisławowi Chodyńskiemu, prałatowi katedry włocławskiej, a zarazem rektorowi seminarjum diecezjalnego, z powodu ukończenia dwudziestu pięciu lat pracy nauczycielskiej w tej szkole.

Czcigodny ks. prałat St. Chodyński, z bliznim swym bratem, s. p. Zenonem, (zmarłym 16-go maja 1887-go r.), znany jest w świecie naukowym katolickim, jako mąż wielkiej nauki, kapłan nieskalanej czci i człowiek bez skazy; nie dziwnego, że w dniu jubileuszu kapłana tak wielkich zasług—tysiące sere, z nieklamaniem uczuciem miłości synowskiej, czci i wdzięczności, odezwało się ze wszystkich stron diecezji, by w dniu skończonej 25-letniej pracy nauczycielskiej kochanemu mistrzowi swemu wyrazić żywym, a gorącym słowem życzenia długiej jeszcze, a tak owocnej pracy na niwie Chrystusowej.

W dniu dzisiejszym składano życzenia ks. prałatowi, jako solenizantowi i w tej uroczystości przyjęły

**) Dla ludu i wogóle dla tych, co by się mogli wziąć z pożytkiem do domowego przemysłu, drukuję praktyczne wskazówki, objaśniane ilustracjami w *Zorzy*. Teraz np. drukuję tam „Tkactwo, hodowla lnu i przedzalnictwo tak lniane, jakoteż wełniane i bawełniane". Poprzednio zaś podałem w tem piśmie wskazówki praktyczne, dotyczące koszykarstwa; następnie podam naukę farbiarstwa. Podobne wskazówki nie na wiele się przydadzą, gdy ludzie nie będą odpowiednio pokierowani. I najlepsza wskazówka w piśmie może być jedynie bodźcem albo nauczycielem niejako, poprawiającym błędne lub niedokładne traktowanie danego rzemiosła. (Przyp. autora.)

kobiety oczy wylupione przed siebie, usta do krzyku otwarte, cały wyraz twarzy graniczący z oblakaniem niemal, tłumaczą się jasno. Przejmujące postać ta sprawia wrażenie i wpija się w pamięć głęboko, a obok prawdy w charakterystyce jest też bardzo sumienne i dobre malowanie. P. de Laveaux to duża zdolność malarska. Na obrazach jego zawsze pełne światło dnia bożego, nie zaś niewolnicze kopjowanie oświeleń pracownianych, dobrze pochwycony i pilnie studjowany *plein-air*. „Trwoga" to popis wirtuozowski w innym zakresie, uwieńczony też pięknym rezultatem. Wolimy jednak inny mały obrazek tegoż artysty, skromny na pozór „Widok z okolicy Paryża" na miasto w dali i wieżę Eiffla. Zwłaszcza dalsze plany mają wybornie pochwycone szczegóły, których widoczne umiłowanie nie dało jednak artyście rozminąć się z prawdą. Dobrze obserwuje p. de Laveaux i dużo ma poczucia barw. Są to pierwszorzędne zalety.

Zasługuje również na uwagę p. Rapackiego obraz duży, zbyt nawet duży odnośnie do wziętego motywu. Kamienisty nasyp nad Wisłą, mieniący się w słońcu. Oświetlenie efektowne dało artyście pole do kolorystycznego popisu i rzeczywiście strona jasna obrazu wypadła najlepiej; przesada atoli widoczna w zbytniej niebieskości cieniów. Ta niebieskość—impressionsistyczna, w miarę i w miejscu użyta dodaje wiele powietrzności i przejrzystości, ale nadużywać jej nie sposób. Niema natomiast w obrazie zwykłych u p. Rapackiego tonów surowych; malowanie szerokie, śmiałe, dużo szczeroci, żadnych kompromisów z naturą. Jest w tej najnowszej pracy postęp; nie ma jeszcze tylko miary, która — z czasem przyjdzie.

(D. n.)

Czesław Jankowski.

udział wszystkie stany miasta, gdy jubileusz był przedewszystkiem uczczony przez duchowieństwo.

Wszystkie dekanaty diecezji miały na jubileuszu swych przedstawicieli, oprócz wielu kapłanów, którzy powodowani szczególną miłością i wdzięcznością dla swego nauczyciela, a zarazem opiekuna i dobrodzieja stawili się, by osobiście złożyć swój hołd ks. rektorowi.

Około godziny 10-ej zrana czcigodny jubilat celebrował wotywę, a do asysty stanęli dawni uczniowie, z pomiędzy których ks. proboszcz Szlosman był pierwszym dziekanem *) za czasów nauczycielstwa ks. jubilata.

O 3-ej zaś po południu przybyli na uroczystość kapłani z JE. kks. biskupami zebrali się w prywatnem mieszkaniu ks. rektora, przezem JE. ks. biskup Bereśniewicz przemówił do jubilata, przypominając to życie, poświęcone całe służbie Boga, kościoła i pracy, około dobra instytucji, która pod rządem braci kks. Chodyńskich, pod każdym względem zakwitła i wydała tylu chlubnie świecących społeczeństw kapłanów.

Budującą skromnością, jak życie całe, była nacechowana odpowiedź ks. prałata, poczem wspomniany już ks. Szlosman w imieniu kolegów kapłanów prosił księdza jubilata, by był łaskaw przyjąć od swych uczniów w darze żyrandol do kaplicy św. Józefa w katedrze, którą to kaplicę szanowny ksiądz jubilat własnym buduje kosztem.

Żyrandol stylem jest zastosowany do całości nowobudowanej się kaplicy, a więc w stylu gotyckim pięknej złotniczej roboty.

*

Ksiądz Chodyński, urodził się w Kaliszu w r. 1835, po skończeniu z odznaczeniem, wraz z bliźniaczem swym bratem, miejscowego gimnazjum, wstąpił do seminarjum diecezjalnego we Włocławku w 1855 r., by się poświęcić służbie ołtarza. Ztąd, po czterech latach pracy przygotowawczej, obaj bracia Chodyńscy zostali wysłani do akademii warszawskiej, którą ze stopniami naukowymi ukończyli w 1863 r. Przeznaczeni na wikariuszów do Sieradza, (choćby święcenia kapłańskie otrzymali w r. 1860), pozostali tam przez trzy lata, a pobył młodych pracowników na tem skromnem stanowisku na długie lata zapisał się we wdzięcznej pamięci parajan.

W roku 1866-ym obaj bracia powołani zostali na profesorów seminarjum diecezjalnego, przezem s. p. ks. prałat Zenon, został pierwszym rektorem szkoły, która od kks. Misjonarzy przeszła w tym roku pod zarząd kks. świeckich.

W roku 1869-ym szanowny jubilat został mianowany prefektem włocławskiej szkoły realnej, w której nauczał do 1883 r.

Pozostając na stanowisku profesora seminarjum, a następnie po śmierci brata, rektora, ks. prałata wykładał: teologję dogmatyczną, prawo kanoniczne, historję kościoła, a jako uczony znawca i specjalista prawa kanonicznego polskiego i archeologii, znanym jest w świecie naukowym; większość tomów „Encyklopedji kościelnej" składa się właśnie z prac kks. Chodyńskich.

W r. 1883 im ks. Stanisław został proboszczem Wieńca, majątku s. p. Leopolda Kronenberga.

W 1887-ym r. dzisiejszy arcybiskup warszawski, jako ówczesny biskup kujawsko-kaliski, powołał ks. Stanisława do kapituły katedralnej w godności kanonika, w jakiś czas później został on wyniesiony do godności prałata i objął rektorstwo w seminarjum.

Zdaje mi się, że nie będę dalekim prawdy, jeśli powiem, że staraniem kks. Chodyńskich seminarjum pod względem administracyjno-gospodarczym, powiększenia gmachu przez wybudowanie nowych pawilonów, dla pomieszczenia podwojonej za ich rządów liczby alumnów, a przedewszystkiem postawienia go na stopie prawdziwej nauki przez powołanie godnych siebie pomocników, z pośród młodych a świątliwych kapłanów, zbogacenie biblioteki seminaryjnej doborowymi dziełami z własnych księżnic ofiarowanymi, zakwitnęło i zmieniło się w sławną szkołę a okres ich rządów w historji tej instytucji będzie wymownym świadectwem, jak hojne wydaje owoce cicha, wytrwała, choć nierozgłośna praca świętobliwych mężów.

Gdy konieczna potrzeba restauracji katedry włocławskiej nagliła do przedsięwzięcia środków zaradczych, czcigodny jubilat wszedł do komitetu zarządzającego restauracją, aby najmłodniejszą część pracy komitetowej wziąć na siebie, sprawdzanie wszelkich dokonanych robót i dostarczanych materiałów, a następnie wpłatę dziesiątkujących się różnorodnie należności.

Na cześć jubilata odśpiewano na głosy *ad hoc* uło-

*) Dziekanem w seminarjach duchownych jest zawsze starszy z pomiędzy alumnów, cztero- lub pięcioletni, który jest gospodarzem szkolnym całej instytucji i pierwszym niejako w nadzorze nad klerykami.

żoną kantatę i kilka innych pieśni na tle ogólnie religijnem, ponawiając życzenia, aby jeszcze na długie lata przewodniczył tej szkole, którą słusznie może się chlubić, jako najlepszym dzieckiem swego szlachetnego ducha i pracy życia.

Janusz M-ski.

Pogromca lwów.

Review of Reviews zapożyczył od *Strand'a* ciekawego życiorysu głośnego pogromcy lwów, Coopera.

Ulicznik ten z Birminghamu, który dzieckiem jeszcze, ulegając nieprzezwyciężonemu widocznemu powołaniu, opuścił dom rodzicielski i wstąpił do wędrowniej trupy cyrkowej, już w 20-ym roku życia zyskał sławę.

Oto jeden z lwów w cyrku zerwał przykuwający go do klatki łańcuch i wyskoczył z niej z wściekłym rykiem, najwytrawniejszych oniesmielając pogromców. Wówczas to Cooper z zimną krwią tam, gdzie wszyscy potracili głowy, zbliżył się najspokojniej do dzikiej bestji, na szyję zarzucił jej łańcuch i do klatki zaprowadził z powrotem.

Od dnia tego kroczył już Cooper z powodzenia w powodzenie. Wszystkie dwory europejskie nie szczędziły mu dowodów uznania. Wiktor Emanuel, zachwycony odwagą pogromcy, ofiarował mu pewnego razu fajkę, którą palił właśnie, zapachem tytoniu osłabiając wyziewy menażeryjne. Do fajki tej, z czcią przechowywanej przez Coopera, król włoski, ze wspaniałomyślnością cesarza rzymskiego, cenne dorzucił podarunki: cztery lwy, trzy wielbłądy, niedźwiedzia i dwa słonie. Złośliwi wszakże twierdzili, iż król skorzystał jeno ze sposobności pozbycia się kosztownego w utrzymaniu menażerji.

Królowa holenderska, nieposiadająca kolekcji dzikich bestji, ofiarowała Cooperowi broszkę złotą, lwa przedstawiającą, wierny zaś tradycjom Fryderyka Wielkiego i przysłówiowej oszczędności Hohenzollernów, Wilhelm I-szy, zastąpił podarunki komplementami i darzył niemi pogromcę, za zgodą zupełną ks. Bismarka.

Rzemiosło jednak pogromcy i odwrotną posiada stronę medalu. Cooper co wieczór rzucał na szalę życie wzmian za oklaski, od stóp do głów pokryty bliznami.

Dość spojrzeć na jego ręce, aby się przekonać o tem, Zwyczaj miał zanurzania w czasie przedstawień głowy w paszczę lwa, jednego z najstarszych i zdawna już do ćwiczeń tych przywykłego. Owóż pewnego dnia sędziwy król pustyni odmówił posłuszeństwa, pogromca tedy próbował zlekka otworzyć mu paszczę rękami. Zwierzę oporu nie stawiało, skoro jednak Cooper wprowadził mu pomiędzy zęby palec lewej ręki, klapnął lew niemi od niechcenia i jak brzytwą obciął go w połowie ostatniego zgjęcia.

Zdziwiony, a może zmartwiony wypadkiem tym, wypłuł następnie kawałek palca i odwrócił głowę, jak gdyby się brzydził widokiem krwi, obficie płynącej z rany. Uczniowie medycyny, obecni katastrofie, zajęli się bezwzględnie opatrunkiem, poczem, przerwane chwilowo przedstawienie, odbywało się dalej.

Wypadek, jaki go spotkał w Brukselli, mógł łatwo tragiczniej skończyć się dla Coopera. Zaledwie wszedł do klatki, gdy do gwałtownej przyszło walki pomiędzy lwem świeżo schwytanym a ulaskawionym już. By walczących przyprowadzić do porządku, użył pogromca szpicruty, a okładając nią grzbiet ulaskawionego wychowawca, nienawładnie raz i drugi uderzył dzikiego jeszcze lwa. Ten ostatni w odpowiedzi na admonicję, jednym uderzeniem łapy zdarł Cooperowi skórę z lewego ramienia, poczem potężnym szarpnięciem kłów odgryzł mu na rękę ciało od łokcia do dłoni, do kości prawie. W tej samej klatce znajdujące się zwierzęta, atak ten przyjęły jako hasło do ogólnego wyłamania się z pod władzy i rzuciły się do nóg Coopera, pokrywając je ranami. Nie tracąc na chwilę zimnej krwi, cały krwią zbroczony, po zaciętym boju zwyciężył nareszcie pogromca, zmuszając do uległości rozwścieczone bestje i wyszedł z klatki dopiero, po przeprowadzeniu pełnego programu ćwiczeń.

Zimna krew, zimna krew i jeszcze raz zimna krew—oto cała tajemnica powodzenia niezwykle niebezpiecznego fachu.

A zyski, jakie ztąd płynęły? Cooper płatnym był zwycięzajnie od przedstawienia 1,250 fr. Do honorarium tego, które po upływie roku wcale poważny przedstawiał dochód, dodać należy zyski, jakie otrzymywał ze sprzedaży zwierząt.

Pewnego razu nabył za 200,000 fr. kilka sztuk słoni, za które oswoiwszy je, zapłacono mu 300,000.

Obecnie, wycofawszy się „z interesu”, żyje spokojnie, na emeryturze w Smethwiche, ilekroć wszakże pojawi się w okolicy menażerja jaka, budzi się w nim natura wilka i—ciągnie do lasu: odwiedza klatkę po klatce, cierpi bowiem na lwią nostalgję.

(=)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Now. wr. donosi, iż w celu możliwego uregulowania handlu zbożowego ministerjum finansów w porozumieniu z ministerjum spraw wewnętrznych za-

mierza w niedalekiej przyszłości wydać rozporządzenie, na mocy którego wszyscy kupcy, zajmujący się handlem zbożowym oraz komisanci obowiązkowo powinni posiadać wymagane dokumenty handlowe. Winni podlegać będą karze pieniężnej za pierwszym razem w wysokości 25 rs., za drugim—50 rs., a za trzecim—100 rs. z zakazem zajmowania się nadal handlem.

Według informacji dzienników petersburskich uniwersytet dorpacki zrównany będzie stopniowo co do organizacji swej z uniwersytetami ruskimi.

Kuratorowie okręgów naukowych zbierają obecnie, jak donoszą dzienniki petersburskie, dane w kwestji wprowadzenia w szkołach elementarnych wykładow o ogrodnictwa, sadownictwa itd.

Russk. wied. donoszą, iż stan zdrowia p. ministra finansów wzbudza poważne obawy.

Sprawa konkurencji furmanów frachtowych z kolejami porusza wciąż nowe kwestje i staje się powodem ciągłych interpelacji, wnoszonych do departamentu taryfowego kolei. Oto przed kilkoma tygodniami zarząd pewnej kolei, należącej do II-jej grupy, zaprotestował przeciwko sporządzonemu aktowi notarialnemu, mocą którego jakaś spółka furmanów podjęła się stałego przewozu towarów i wszelkich transportów, wysyłanych przez pewne zgromadzenie kupieckie jednego z większych miast handlowych w Cesarstwie, do miejscowości połączonych jedną linią kolei, której zarząd właśnie wniósł rzeczony protest. Po porozumieniu się z departamentem nastąpiło wyjaśnienie, iż notariusz miał wszelkie prawo akt rzeczony sporządzić, gdyż nie sprzeciwia się on w niczem istniejącym prawom, które zabraniają tylko konkurencji z instytucjami państwowymi, tak pod względem przewozu osób, jakoteż i korespondencji pocztowej, koleje zaś, zwłaszcza prywatne, aczkolwiek koncesjonowane, przywilejów w tym względzie nie mają, niemniej wszakże departament taryfowy, przyznając, iż tego rodzaju konkurencja zaczyna się szkodliwie odbijać na interesach przedsiębiorstw kolejowych, przeto departament obiecał w drodze prawodawczej wyjaśnić te kwestje, co wszakże nastąpi dopiero po zreformowaniu taryf lokalnych.

Do departamentu rolnictwa i przemysłu wiejskiego wniesiono prośby o udzielenie przywilejów: trzechletniego na aparat do mechanicznego dojenia krów, trzechletniego na maszynę do pielienia, trzechletniego na maszynę do obierania ziarn zbożowych, pięcioletniego na udoskonalenia w nieruchomościach ostrzach koszarek i żniwiarek.

Wzór książki obrachunkowej dla robotników fabrycznych, jak to już pisaliśmy przed paru dniami, przedstawiony został na ostatnim posiedzeniu komisji fabrycznej. Obecnie książki obrachunkowe zatwierdzone zostały przez warszawski urząd miejski do spraw fabrycznych. Obok poprzednio przez nas wspomnianych działów, w każdej książce obrachunkowej, drukowanej w językach ruskim i polskim (po jednej tekst ruski, po drugiej polski) znajduje się 10 kartek druku przepisów z prawa fabrycznego, zawierające wyciągi z prawa z d. 3-go czerwca 1886-go r. (art. I-szy 20 paragrafów, III—4 i art. VI—2 par.), oraz wyciąg z przepisów o nadzorze nad zakładami fabryczno-przemysłowymi i o wzajemnych stosunkach fabrykantów i robotników (39 paragrafów). Warunki co do korzystania z mieszkania, łaźni, żywności lub czegokolwiek innego wyłuszczają się w oddzielnych taryfach, zatwierdzonych przez inspekcję fabryczną. Przy wypłacie nie wolno będzie robić potrąceń za dług robotników; do długów takich nie odnoszą się jednak rachunki zarządu fabrycznego za żywność dostarczaną robotnikom i zaopatrywanie ich w konieczne artykuły spożywcze ze sklepów fabrycznych; wyroki tylko na robotnika stanowią tu wyjątek. Niniejszą książeczkę powinien mieć u siebie każdy robotnik, w razie złożenia jej w kantorze, otrzymuje kwit lub drugi egzemplarz książki. Książeczka formatu 16-ki ma ogółem 17 kartek. Winniśmy tu jeszcze nadmienić, że komisję fabryczną składają: prezes, generał-major Klejgels; członkowie pp.: podpułkownik Debil (za naczelnika warszawskiego gubernialnego zarządu żandarmerji), prokurator Kniaziew; inspektor fabryczny okręgu warszawskiego Światłowski, pomocnik oberpoliciamajstra, generał-major Polenow i dwaj obywateli tutejsi, właściciele zakładów przemysłowych pp.: Bernard Hantke i K. Schlenker.

Wczorajsza superrewizja popisowych z cyrkulów zamkowego i sobornego, posiadających nry od 1 do 240, dała rezultaty następujące: przyjęto do wojska 47-miu (chrześcijan 28-iu i żydów 19-tu), zaliczono do pospolitego ruszenia 32-ch (chrześcijan 19-tu i żydów 13 tu), udzielono prolongat do roku przyszłego 25-iu (chrześcijanom 14 tu i żydom 11-tu), do szpitala odesłano 9-ciu (chrześcijan 4-ch i żydów

5-ciu), uwolniono zupełnie 7-miu (chrześcijan 5-ciu żydów 2-ch), nie stawilo się 6-ciu (chrześcijan 2-ch i żydów 4-ch). Reszta popisowych, stawiających tegoż dnia, korzystała z ulg familijnych. Dziś stają do superrewizji popisowi, posiadający nry od 241 do ostatniego. Przed komisją poborową w urzędzie rekruckim na Pradze stawiać się mają w dniu jutrzejszym, o godzinie 9-iej zrana, z pierwszego rewiru popisowego, złożonego z cyrkulów policyjnych: zamkowego i sobornego, do superrewizji popisowi chrześcijanie, korzystający z ulg pierwszego i drugiego rzędu, oraz starozakonni, korzystający z ulg wszystkich trzech rzędów. Na tem kończą się czynności poborowe w pierwszym rewirze. Pojutrze, tj. d. 19-go b. m., zacznie się pobór do wojska w drugim rewirze popisowym, składającym się z cyrkulów policyjnych: bielanskiego i powązkowskiego. Popisowi tych cyrkulów powołani zostaną we środę do losowania. Pobór wojskowy z I-go oddziału poborowego powiatu warszawskiego, składającego się z gmin: Pruszków, Blizne, Młociny, Mokotów, Czyste, Częstków, Falenty, Ożarów, Jeziorna, Piaseczna, Nowo-Iwiczna i Zaborów, dał w dniu wczorajszym rezultat następujący: Z ogólnej liczby 180-iu stawiających dnia tego popisowych, posiadających odroczenia z lat zeszłych, oraz nry od 1 do 150, przyjęto 49-ciu (chrześcijan 44-ch i żydów 5-ciu), zaliczono do pospolitego ruszenia 15-tu (samych chrześcijan), udzielono odroczeń do roku przyszłego 29-ciu (23 chrześcijanom i 6-ciu żydom), odesłano do szpitala 5-ciu (samych żydów), uwolniono zaś zupełnie 5-ciu chrześcijan. Dziś w dalszym ciągu odbywa się superrewizja popisowych z tychże gmin, posiadających nry od 151—450, jutro zaś od 451 do ostatniego, oraz żydów, posiadających ulgi wszystkich trzech kategorii.

W tych dniach na kopalni węgla Paryż (przy stacji Dąbrowa kolei wiedeńskiej) oddano do ruchu trzy nowozbudowane linie, wskutek czego pomieniona kopalnia może ładować dziennie od 90 do 120 wagonów węgla.

Magistrat tutejszy rozpiął licytację na dostawę w r. p. dla wodociągów miejskich i na inne potrzeby miasta Warszawy 259,000 pudów węgla kamiennego wartości około 38,000 rs.

Posiedzenie komisji przyrodniczej odbędzie się we czwartek, d. 19-go listopada 1891-go r., o g. 8-iej wieczorem, w lokalu Towarzystwa ogrodniczego (Chmielna nr. 14). P. A. Palmirski przedstawia rzecz p. t. „Bjologia, jej stanowisko w układzie nauk przyrodniczych i zagadnienia.”

W rozporządzeniu rady miejskiej warszawskiej dobroczynności publicznej znajduje się z zapisu Józefa Kuryerowa suma 50 rs., przeznaczona na nagrodę dla służącego, wyznania rzymsko-katolickiego i pochodzenia polskiego, zostającego w jednym miejscu najmniej 15 lat, z pierwszeństwem dla służących w Warszawie, w szczególności u starych kawalerów lub wdowców bezdzietnych. Podania przyjmowane będą do d. 31-go grudnia.

Po obliczeniu w dniu wczorajszym w Stowarzyszeniu subiektów handlowych wyznania mojżeszowego kartek wyborczych, okazało się, że do zarządu, oprócz zaproszonych przez aklamację pp.: Bernarda Lauterbacha i Edwarda Wiślickiego, wybrani zostali pp.: Leopold Dawison, Leon Langfür, Izidor Zand, Ludwik Krakowski i Szymon Metal; do zebrania cząstkowego pp.: Henryk Lubelski, Dawid Flamberg, Zygmunt Hirszbard, Józef Rotszajn, Szymon Dromlewicz, Henryk Nejmanowicz, Józef Szpak, Maurycy Lauterbach, Bronisław Szafir, Izidor Hirszman, Józef Koral, Maurycy Barchan, Benedykt Grünbaum, Aleksander Hellich, Mieczysław Muternich, J. H. Freisinger, Józef Chmielnicki i Daniel Lindenberga. Do komisji rewizyjnej zaproszono pp.: Henryka Nejmanowicza, Józefa Szpaka i Ludwika Godfryda.

Dr. Karol Rychliński został etatowym ordynatorem kliniki chorób nerwowych i umysłowych uniwersytetu tutejszego.

Do grona członków rady opiekuńczej ubogich cyrkulu XI-go zaproszony został p. Franciszek Olaszewski, a do takiejże rady cyrkulu XII-go oddziału I-go kks. Włodzimierz Wyrzykowski, Pan Petkowski i Antoni Pakulski.

Naczelnik okręgu żandarmerji generał Brok wyjechał do Petersburga.

Z literatury.

* Dzieła W. O. Didona p. t. „Jezus Chrystus” ukazał się zeszyt XX-ty.

* Tygod. ilustr. rozpoczął druk powieści ks. Zygmunta Chelmskiego na tle stosunków brazylijskich p. t. „Karność Benoditta” z ilustracjami Juljana Mażyńskiego

== Z teatru.

* Dzisiaj w teatrze Wielkim pierwszy akt „Jana z Lejdy, „Rycerskość wieśniacza” z udziałem panny Russel i p. Suagnesa i scena z aktu trzeciego „Niemiej z Portici”. Jutro powtórzone zostanie w teatrze Letnim balet „Wieszczka lalek”. Widowisko rozpocznie „Brahma”.

* Teatr Rozmaitości daje dzisiaj i jutro komedje: „Do życia” i „Moja kuzynka”.

* Dziś rano odbyła się próba pamięciowa z komedji „Do rozwodu”.

* W teatrze Letnim dzisiaj „Pierścień rodzinny”, jutro „Nitouche”.

* Na scenie teatru Rozmaitości odbędzie się jutro próba czytana z pięcioaktowej sztuki Sudermana p. t. „Koniec Sodomy”.

Wystawienie tego głośnego utworu nastąpić ma za trzy tygodnie. Zaprezentują go w rolach głównych panie: Czakówna, Gilska, Leszczyńska, Marczełówna, Mirecka, Rakiewiczowa, Trapszówna i Wienczycka, tudzież pp.: Grzywiński, Kotarbiński, Leszczyński, Ładnowski, Ostrowski, Prażmowski, Szymanowski, Tatarkiewicz i Wolski.

* Dziś też odbyła się pierwsza próba czytana z komedji 3-aktowej „Stadła paryzkie”, w której przyjmą udział: pp. Lüdowa, Barszczewska, Ostrowski, Wolski, Prażmowski i Jagielski.

* Na piątek przygotowują w teatrze Letnim pierwszy raz przedstawienie nowej sztuki.

Będzie nią trzyaktowa krotowila pp.: Feydeau i Desvallières p. t. „Sprawa pani Edwardowej”.

Pomienionych autorów grano u nas przed kilku laty wesołą krotowilę p. t. „Krawiec damski”.

* Wczorajszego wieczora znajdowało się na przedstawieniach osób w teatrach: Wielkim (premiera baletu „Wieszczka lalek”) 519, Rozmaitości 453 i Letnim 560.

* Opera Wagnera p. t. „Lohengrin” wznowiona ma być wkrótce na deskach teatru Wielkiego. Wystąpią w niej gościnnie: panna Russel i p. Suagnes.

* Śpiewaczka Nikita-Nicholson przybyła wczoraj do Warszawy.

Cena biletu wejścia na jutrzejszy jej koncert w Towarzystwie muzycznym (z udziałem pp. Campbell i Łosakiewiczówny) nie jest podwyższona, dla gości więc wynosi tylko rubel jeden.

== Święta Cecylja.

Dorocznym zwyczajem Towarzystwo muzyczne zamierza obchodzić wspólną biesiadą, przypadającą w niedzielę uroczystość św. Cecylii, patronki muzyki.

Biesiada składkowa po rs. 3 od osoby odbędzie się w przeddzień t. j. w sobotę, w lokalu Towarzystwa w salach redutowych, o godz. 10½ wieczorem.

Rano tegoż dnia, o godzinie 10½, odbędzie się w kościele św. Krzyża nabożeństwo, podczas którego chór Towarzystwa odśpiewają mszę Molitor.

Zapisy na kolację przyjmują się w kancelarii Towarzystwa do d. 20-go b. m., to jest do piątku włącznie.

== Potrzeba artystów.

Celem wykonania wielkiej mszy w kościele św. Krzyża, zarządzający chórem miejscowym, p. Hordyewicz, poszukuje sił artystycznych.

Zgłaszać się należy do kancelarii kościelnej, do pana H.

Poszukiwane są wyłącznie osoby do śpiewu chóralnego.

== Ze sztuki.

* Do salonu Zachęty przybędzie w tym tygodniu jeden z ostatnich obrazów Wacława Szymanowskiego „Z kościoła”.

* W salonach Towarzystwa sztuk pięknych świeżo wystawiono następujące nowości: Tytuśa Małeszewskiego „Gwiazda zaranna”; Czesława Pawliszaka „Goniec z pola bitwy”; Wacława Traciewskiego dwie akwarele: „Husarz przy przeprawie” i „W drodze”; Witolda Wejcherta płótno większych rozmiarów „Hej go!”; Miłosza Kotarbińskiego „Na bagienku”; Władysława Podkowińskiego „Portret damy”; Teofila Godeckiego rzeźba w brzoźnie „Portret księdza”; Romana Łubowieckiego „Popiersie starca” z terracoty, wreszcie Franciszka Kostrzewskiego dwie akwarele: „Wieśniaczka z dzieckiem” i „Na majówkę”.

Starania komitetu Towarzystwa około spiesznego wydania swoim członkom przypadającego im premjum, zostały uwieńczone pomyślnym rezultatem, w drugiej bowiem połowie p. m., a zatem jeszcze przed dorocznym losowaniem, znajdować się już będzie w Warszawie.

Premjum to stanowi, jak już donosiliśmy, piękna chromolitografia z obrazu Józefa Chełmońskiego „Powrót z kościoła”.

== Rubens.

W gub. podolskiej, jak zapewnia korespondent „Kraju”, odnaleziono ułtmo urawdziwe Rubensa: „Ga-

nimed na orle”, należące niegdyś do jednej z galerij francuzkich w Paryżu, i podczas wielkiej rewolucji zabrane przez jakiegoś amatora.

Jest w tem wszystkiem trochę prawdy.

Oto p. Leszczyński z Winnicy nabył od zubożałego amatora kilkadziesiąt płócien, należących niegdyś do zbiorów: Choiseul’ów, Urbanowskich, Tulczyńskich; jeden z obrazów był własnością Sinicyna z Odesy, dwa ks. Janiny Czetwertyńskiej.

Głośne tytuły twórców istotnie imponowały, bo obok Rubensa spotykano tu Claul-Lorain’a, Canaletto, Romanelli’ego, Greuse’a, Albano, Polembourga, Christiana Brandta, Alme Tademe i in.

Właściciel, idąc za radą jednego z malarzy, wysłał to wszystko do Paryża.

Handlarze starych płócien, Feval i Mathias, wielce się zbiorem zainteresowali, a p. Lafaitre, dyrektor Luwru, po rozpatrzeniu troskliwie uznał, że za wyjątkiem Rubensa i Brandta wszystko to są udatne kopje.

Co do Brandta niema żadnej kwestji (dwa małe szkice na drzewie), Rubens nowym poddany badaniom.

I Rubens i Brandt, własność p. Leszczyńskiego, pochodzą z galerji hr. Choiseul’ów w gub. podolskiej.

== Własna siedziba.

Zazwyczaj każdy projekt i każde przedsięwzięcie, mające na celu rozwój jakiejś instytucji, zanim przez wszystkich członków będzie dyskutowane, musi wyjść ze ściślejszego koła osób w formie konkretnego wniosku.

Tak samo dzieje się w Towarzystwie ogrodniczym.

Poważne grono 21 członków, wśród których są prawie wszyscy twórcy Towarzystwa, zebrało się w tych dniach na poufną naradę, celem ułożenia projektu, dotyczącego nabycia własnej siedziby.

Ponieważ miejsce jest już upatrzone, więc przede wszystkim rzucano pytanie: czy posesja Bagatela, w której do niedawna mieścił się ogród zoologiczny, jest odpowiednią pod względem punktu komunikacyjnego.

Prawie jednomyślnie (tylko jeden głos był przeciwny) zgodzono się, że Bagatela odpowiada wymaganym warunkom.

Naturalnie, że po załatwieniu tej kwestji musiano się obliczać i z posiadaniem środków materialnymi, a więc postawić pytanie: czy kupno Bagateli jest dla Towarzystwa możliwe?

I w tym przedmiocie rachunek wypadł pomyślny, zwłaszcza, że liczy się na obywatelskie poczucia obecnego właściciela Bagateli, p. Raua, który będąc w chęci sprzedaży posesji, niewątpliwie okaże się względniejszym dla instytucji publicznej, aniżeli dla prywatnego nabywcy.

Uproszono więc jednego z obecnych do fraktowania z p. Rauem, t. j. wyjednania możliwych warunków, aby ostateczny już wniosek przedstawić Towarzystwu ogrodniczemu na jednym z ogólnych zebrań.

Nabycie własnej siedziby stanowi główny cel inicjatorów, utworzenie zaś zwierzynicy przy Towarzystwie jest na drugim planie.

W odpowiednim czasie, gdy chwalebne te zamiary istotnych praktycznych działaczy w Towarzystwie ogrodniczym wejdą na drogę faktów, mających się niezadługo dokonać, do sprawy nabycia Bagateli znów powrócimy.

== Po zarobek.

W ciągu ostatnich kilku tygodni do wielu fabryk w Łodzi, Zgierzu i Tomaszowie Rawskim zgłasza się mnóstwo robotników, z zagranicy przybyłych, prosząc o zajęcie.

O ile nam wiadomo, przybysze nigdzie nie znajdują zarobku, gdyż przy obecnej produkcji dotychczasowa liczba robotników w zupełności wystarcza.

== Typy ludowe.

W jednej z tutejszych fabryk ceramicznych zaczęto wyrabiać małe figurki terakotowe, wyobrażające typy ludowe.

Modeli dostarczyli celniejsi rzeźbiarze.

== Zadrzewianie cmentarza.

Pomimo warunków nieprzyjaznych, zadrzewianie cmentarza na Brudnie postępuje z wawo.

Drzewka, któremi wysadzono główne aleje, przyjeżdżają prawie wszystkie.

Zarząd cmentarny słusznie żali się na osoby, posiadające na Brudnie groby krewnych, iż dotąd do sprawy zadrzewiania prawie zupełnie nie przykładają ręki.

Jedynie w stronie miejsce „z wyboru” kosztem prywatnym zasadzono nieznaczna ilość drzewek, ku czemu użyto ziemi nawieżionej.

Na cmentarzu brudzieńskim obecnie prowadzą się roboty około zniwelowania gór piaskowych, leżących na stronie jeszcze nie zajętej.

Po za dzwonnica nad zrównaniem jednej z większych gór pracuje kilkadziesiąt robotników.

W r. p. na miejscach zniwelowanych powstaną nowe kwatery.

== Kukurydza.

W związku z poruszoną na ostatnim posiedzeniu sekcji rolnej Towarzystwa przemysłu i handlu kwestją zakupu kukurydzy, która zastępując żyto i kartofle, dałoby tanie i posilne pożywienie dla ludności dotkniętej klęską nieurodzaju, z okolic na dnistrzańskich i Besarabji odbieramy coraz częstsze wiadomości o znacznych w tamtych stronach zapasach tego ziarna.

Niektórzy z korespondentów, kładąc nacisk na wszystkie zalety kukurydzy, wielką jej pożywność i względną taniość, zwracają jednocześnie uwagę na łatwość jej konserwacji.

Nietylko w Besarabji, ale w Rumunji i Bułgarji, gdzie kukurydza stanowi główny artykuł pożywienia, ziarno to po omlóceniu przechowywane jest, jak u nas kartofle w kopcach, więcej tylko nieco na zewnątrz podniesionych i wydobywane w miarę potrzeby.

Mieszkaniec Besarabji czy Rumunji nie puszcza się choćby w najbliższą drogę, żeby nie wziął ze sobą zapasu maki kukurydzowej, z której na poczekaniu gotuje tak zwaną mamalygę.

Maka taka zabiera daleko mniej miejsca, aniżeli kartofle, przyrządzona zaś z niej strawa daje pożywienie o wiele posilniejsze.

Mamalyga, przygotowana z masłem, serem (specjalnie ostrym, zwanym koczkwalem), należy do frykasów, przez ludność miejscową nader poszukiwanych.

== „Pukalsey”.

Popularny typ Fikalskiego znalazł pendant w osobach kilkunastu warszawiaków, którzy w okolicach Grodziska zbiorowo wydzierżawili od kmieci prawo polowania.

Panowie „Pukalsey” na gruntach, nieobfitujących w zwierzynę, dziwne zaprowadzili gospodarstwo: co kilka dni urządzają obławy, polowania z ogarami, na upatrzonego itp.

Zające, wystraszone nieustającą kanonadą, wyniosły się z okolicy ku niemałemu strapieniu miejscowego obywatelstwa.

Zawzięci „Pukalsey” nieobecność zwierzyny wynagradzają sobie tępieniem wron, srok, a nawet wróbel.

Włosianie zapóźno spostrzegli niedogodność kontraktu, którego przed wyekspirowaniem cofnąć nie mogą.

== Cyrk Cinisellego.

Układ pomiędzy właścicielem cyrku zimowego przy ul. Ordynackiej a dyrektorem trupy cyrkowej, p. Ernestem Ciniselli, został już zawarty.

Personel trupy składać się będzie przeważnie z osób dotychczas w Warszawie nieznanych.

Przedstawienia rozpoczną się d. 1-go grudnia r. b.

== Kradzieże.

Zamieszkałemu przy ul. Pięknej pod № 46-ym Adolfowi Cichlińskiemu skradziono futro i różną garderobę wartości 120 rs. — Zamieszkałemu przy ul. Franciszkańskiej pod № 20-ym Dawidowi Zylbergowi skradziono płótna na sumę 145 rs. — Z otwartego mieszkania Izraela Gotlera przy ul. Kreczmałnej pod № 5-ym skradziono garderobę i różne przedmioty na sumę 120 rs. — W przejeździe dorożką przez ul. Marjensztadt Stanisławowi Połędkowskiemu skradziono różnych rzeczy na sumę 115 rs.

== Przygniecenie.

W dniu dzisiejszym, przy manewrach na stacji Warszawa kolei wiedeńskiej robotnik, Aleksander Rajkowski, uległ zgnieceniu palca u lewej ręki.

Rannego, po udzieleniu pomocy, odesłano na kurację do domu.

== Zalew.

Pod № 19-ym przy ul. Bednarskiej, wskutek pęknięcia rury wodociągowej, nastąpił zalew podwórza na znacznej przestrzeni.

Roboty reparacyjne natychmiast zarządzono.

== Włazi.

W łazni akcyjnej na Zjeździe zachorował nagle jakiś starzec, liczący około 70 lat wieku.

Odwieziono go w stanie beprzytomnym do szpitala wolskiego.

W ubranii chorego znaleziono dowód legitymacyjny na nazwisko Matensza Kanickiego.

== Pokasania.

W podwórzu domu pod № 21-ym przy ul. Marszałkowskiej Piotr Jetersz, zamieszkały pod № 63-im przy ul. Leszno, został pokasany przez psa pokojowego.

Pod № 18-ym przy ul. Hożej również piesek pokasował jednego z lokatorów pokasując stróża domu, Stanisława Koczmirowskiego.

W obu wypadkach psy, jako podejrzane o wściekliznę, no pod nadzór weterynaryjny.

== Nagły zgon.

Zamieszkała pod № 26-ym przy ul. Krzywe Kolo Stanisława Jankowska, szwaczka, licząca 28 lat wieku, powróciwszy w rano z roboty do domu, nagle zmarła.

Zwłoki zabezpieczono celem przeprowadzenia śledztwa dowego.

— Zaczadzenie.
Nocy wczorajszej pod Nr 3-im przy ul. Bagateli zagorzała Śmilla Piaskowa, licząca 57 lat wieku. Przyczyną wypadku było zawczesne zasunięcie blachy w piecu mocno rozpalonym. Dzięki energicznemu ratunkowi, Piaskową do zmysłów doprowadzono.

— Zamach samobójczy.
Wczorajszego wieczora Ferdynand Śliwowski, wyrobnik, liczący 68 lat wieku, przyszedłszy na stację kolei nadwiślańskiej przy ul. Zakroczymskiej, zdołał niepostrzeżenie wejść pod wagon i tam się położył. W chwili ruszenia pociągu Śliwowski uległ ciężkiej ranie w głowę. Nieprzytomnego odwieziono do szpitala starozakonnych. Co mogło być przyczyną desperackiego zamachu u staruszka? — nie jest dotąd wiadomem.

— Zbrodnia.
Wczorajszego wieczora Ignacy Głowacki, białoskórnik, zamieszkały pod Nr 14-ym przy ul. Furmańskiej, w przejeździe przez ul. Białoskórniczą, w pobliżu domu pod Nr 5-ym, został zaopieczony przez jakąś kobietę. Zanim Głowacki zrozumiał o co go nieznajoma zapytuje, z bramy wspomnianego domu wybiegł jakiś człowiek i pchnął Głowackiego nożem w lewy bok. Ośrodek tak silny, iż Głowacki i stracił przytomność. Wezwany lekarz stwierdził, iż rana jest głęboka i życiu ofiary grozi poważne niebezpieczeństwo. Głowacki, po udzieleniu pomocy, dowieziono do szpitala przy ul. Smolnej. Dzięki natychmiast zarządnemu śledztwu sprawdzono, iż zbrodniarz nazywa się Michał Zdankowicz. Jest to znany awanturnik i złodziej, kilkakrotnie karany. Zdankowicza, który na razie uinknął, w parę godzin później przytrzymał.

+ Para artystyczna, mianowicie: pani Rawicz Pruszyńska i p. Gawroński, udaje się w tych dniach z koncertami na prowincję; pierwszy odbędzie się d. 28-go b. m. w Dąbrowie, dalsze w Sosnowicach i Częstochowie.

+ Pogrzeb.
Z Łomży piszą do nas d. 16-go b. m. „Dziś odbył się tu przy bardzo licznej liczbie mieszkańców miasta i okolicy pogrzeb s. p. Józefa Bronikowskiego, radcy miejscowej dyrekcji Towarzystwa kredytowego ziemskiego. Ojciec ośmiu synów i dwóch córek, wszystkim dał zapewniające im dobre stanowiska wykształcenie, a przytem zostawił żonie i dzieciom najmiłą i najcenniejszą spuściznę, bo imię zacnego i uczynnego człowieka, jakim był przez całe 70 lat swojego życia.”

+ Echa ciechanowskie.
Korespondent nasz donosi: „W d. 8-ym b. m. grono amatorów pod kierunkiem pani R. dało przedstawienie, składające się z komedji: „Ciocia Femcia” i „Filiżanka herbaty”, oraz obrazka „Werbel domowy”. Spektakl powiódł się świetnie, salę przepełniła miejscowa i przybyła z okolic publiczność, gorąco oklaskując grę zaimprovizowanych artystów. W komedji „Ciocia Femcia” rola tytułowa w interpretacji pani Ch. wyszła bez zarzutu, Helenka (panna Jad. Ch.) była miłą szczeniutką. Całość przedstawienia wyszła bardzo zręcznie i składnie. W komedji „Filiżanka herbaty” role baronowej (pani R.) i barona (pan Ch.) traktowane były isticie z artystyczną umiejętnością. W „Werblu domowym”, panna A. Ch. dała nam poehlebną miarę swoich zdolności. Dochód z przedstawienia przeznaczony był na restaurację teatru. Wydatek na ten cel rzeczywiście był konieczny, sala bowiem teatralna wyglądem swym przypominała te blegie czasy, kiedy to „kapłanom muzy” dobrze się działo nawet... w zajązdech. Jeżeli jednak amatorzy pomyśleli o odnowieniu teatrzyku, kosztem jednego przedstawienia, to mamy prawo mniemać, że nie na to, aby stał on pustkami, lecz dla tego, aby mógł ułatwić niesienie pomocy biednym; z drugiej zaś strony, ponieważ wydatek ten poniesiono przed zimą, podczas właśnie której pomoc biednym jest najpotrzebniejszą, możemy więc mieć nadzieję, że grono amatorów otrząśnie się ze swej drzemki i nie da nam czekać znowu rok czasu na nowe przedstawienie.

Z chwila objęcia zarządu naszego parafjalnego kościoła przez ks. dziekana Radzikowskiego, świątynia przybrała inną zgoła postać; gdzie spojrzeć czystość i wzorowy porządek biją w oczy, usunięto ten niechętny „rząd w rządzie” brackich, frymarzących po jarmarcznych kościelnymi świecami i zaprowadzono na chórze muzykę amatorską ze śpiewami — jakkolwiek zaś muzyka ta i śpiewy są jeszcze początkujące, ciągle jednak postęp jest widoczny, o wiele byłoby lepiej, gdyby miejscowe siły wołne, chętne popisujące się w teatrze i tu zechciały przyjąć ze swą pomocą.

W końcu, z przyjemnością notujemy projekt związania spółki, celem otwarcia w Ciechanowie na wyższą skalę sklepu spożywczego. Projekt ten wyszedł z łona okolicznych obywateli

i ich też staraniem ma być doprowadzony do skutku odbyto już jedno zebranie przyszłych spółników na którym projekt przyjęto w zasadzie.

Obecnie zaś chodzi o obrobienie go w szczegółach i wybranie zarządzającego sklepem, któremu by wspólnicy interes powierzyć mogli

+ Porządki miejskie.
Korespondent z Lubartowa pisze do nas: „Z wysadzonych 500 sztuk drzewek na ulicach tutejszego miasta, zaledwie czwarta część się przyjęła, resztę zaś podczas jarmarku poniszczono. Pochodzi to z zupełnego braku nadzoru nad sadzonkami.

Na ulicy Lubelskiej staraniem budowniczego powiatowego, p. Pliszczynskiego, wybudowano trzy dość duże kamienne mosty, kosztem rs. 5000.

Jest więc nadzieja, że z wiosną wodą lepszy będzie miał spadek do Wleprza, ma się rozumieć wtedy, jeżeli od tych mostów będą jeszcze w r. b. pokopane odpowiednie rowy.

Nie od rzeczy też byłoby, aby doły, których na ulicach naszego miasteczka mamy dość sporo i które podczas środy tworzą ogromne kałuże, były posypywane, tembardziej, że, jak się zdaje, kasa miejska posiada na to odpowiedni fundusz.

Pożądaną byłaby też niwelacja i wybrukowanie ulic, co z pewnością dobrzeby oddziało na zmniejszenie wilgoci w tutejszych domach.”

+ Zuchwały rzezimieszek.
Okolo godz. 9½ zrana w ubiegły czwartek do mieszkania robotnika Golca, w domu Graupnera przy ulicy Długiej w Łodzi, weszło jakieś obdarte indywiduum z prośbą o ciepłą strawę.

Obecna podówczas sama jedna w mieszkaniu 74-letnia matka Golca, zajęta przyrządzaniem obiadu, chciała włóczędze ofiarować kromkę chleba, który on jednak odrzucił, a wyjawszy z kieszeni kawał żelaza, kilkakrotnie uderzeniem w głowę staruszki powalił ją na ziemię.

Wtedy złodziej otworzył sobie najspokojniej najbliższą szafę z ubraniami, z której wybrałszy, co było najlepszego, przydział się w kompletny strój na miejscu, złożył swoje lachmany ładnie w węzeł, a potem wyjawszy z garnka gotujące się kurczę, zawiązał je sobie w papier i przyrządził cztery jajka na twardo.

Tak zaopatrzony, opuścił złodziej najspokojniej mieszkanie Golca.

Poraniona staruszka, leżąc bezprzytomnie, nie była w stanie podczas całej gospodarki złodzieja słowa wymówić, dopiero po jego oddaleniu się odzyskawszy przytomność, zaalarmowała sąsiadów, ale zuchwałego rzezimieszka nie było już śladu.

Ze jednak zapamiętała napadniętą rysy twarzy złoceńcy, jest nadzieja wytropienia go przez policję.

+ Życie za piwo.
Przed paru dniami zmarł jeden z dorożkarzy łódzkich, E. Złożył się on, iż w ciągu godziny wypije 80 kufli piwa i zakąsi je 3-ma funtami kielbasy. Istotnie dokazał on tej prawdziwej sztuki żarłocstwa, rozchorował się jednak zaraz i wybył niedorzeczny przypadek życia.

+ Pożary.
W okolicy Szczecyna zdarzyły się dwa wypadki większych pożarów. W majątku Czernówek, należącym do p. Stanisława Obryckiego, zgorzały stodoły wraz z krestencją z dwóch folwarków. Ogien był połączony. Na folwarku Konopki, należącym do p. Józefa Jagielskiego, zgorzały wszystkie zabudowania wraz z całą krestencją tegoż rocznie.

Na obu folwarkach budynki i zboże były ubezpieczone.

W sprawie Instrukcji tegorocznej.

Szanowny Redaktorze!

W niedzielnym numerze swojego pisma, w artykule o komisjach lustracyjnych, była między innymi wzmianka, iż przeciwko komisjom tym powstają głosy, utrzymujące, jakoby w wypadkach, kiedy nie ma dokładnie prowadzonych ksiąg dochodowych, komisje oznaczały dochód, częstokroć wyższy od rzeczywistego przez właścicieli domów osiąganego. Zarzut to ponieważ może i nie bez racji, potrzebuje jednak pewnego wyjaśnienia.

Komisje lustracyjne, o czem może nie wszyscy wiedzą, składają się z obywateli tutejszych, jako najlepiej obznajmionych z daną kwestją, a więc najkompetentniejszych jej sędziów; obowiązkiem ich nie jest specjalnie szacowanie, czyli takowanie nieruchomości swoich współobywateli, lecz sumienne sprawdzanie dochodu, podanego w przedstawionych magistratowi deklaracjach, a od którego ustanawia się podatek na rzecz kasy miejskiej, za podstawę do takiego sprawdzania służą książki dochodowe, o ile takowe się prowadzą, kwitarjusz i kontrakty. Niestety jednak, ku wstydu naszych obywateli zaznaczyć muszę, iż takie dowody bardzo rzadko się

trafiają i najczęściej delegaci zmuszeni są poprzestawać na głośliwych zeznaniach tak właścicieli, jakoteż i lokatorów, co jednak wyradza pewne wątpliwości.

Przytem nie można także pominąć i tej okoliczności, że nieskładanie dowodów w tych razach potrzebnych ma jeszcze jedno źródło, a mianowicie, iż większość obywateli, zwłaszcza mniejszych posiadłości, jakkolwiek prowadzi kwitarjusz i zawiera kontrakty, załatwia jednak czynności te sposobem gospodarskim, nie obiekając ich w formę zupełnie prawną i dla tego nie przedstawia ich przy lustracji z obawy kontrawencji.

Udział w czynnościach komisji ze strony skarbu, przyjmują inspektorowie podatkowi właściwych okręgów: otóż w tych wypadkach, kiedy komisja nie znajduje na gruncie pewnych dowodów, ustanawia ceny lokalów według swego widzenia rzeczy, w stosunku do lokalów w domach sąsiednich i z uwagą na wygodę lokalu i miejscowe warunki.

Przy oszacowaniach takich właśnie zdarza się, iż delegat ze strony skarbu nie zawsze się zgadza z delegacją miejską, czyli komisją, co do unormowania cen lokalów; komisja jednak w tych wypadkach nieczem kępowana nie jest i w razie niezgodności zdań, każdy z delegatów sporządza osobny protokół, ustanawiający cyfrę dochodu, które to protokoły przedstawiane są następnie do decyzji władz odnośnych.

Tym więc sposobem komisje, działając z całą sumiennością i skrupulatnością, ażeby nie czynić straty obywatelom, ani też nie narażać na szkodę kasy miejskiej, starają się usilnie o równomierne rozłożenie podatków i do przeciężenia podatkami obywateli nie mają najmniejszego powodu. Ewentualnie zaś każdemu z obywateli służy jeszcze prawo reklamacji w ciągu całego roku.

Kończąc powyższe wyjaśnienie uzupełnić je muszę zdaniem, iż jakkolwiek spełniam obowiązki delegowanego ze strony zarządu miasta już trzecie pięcioletnie, nie słyszałem nigdy, ażeby właściciele nieruchomości o nadmierne podwyższanie im dochodu obwiniali komisje lustracyjne miejskie.

Proszę przyjąć zapewnienie głębokiego szacunku.

Jeden z członków komisji lustracyjnych

NOTATNIK TERMINOWY.

— D. 19-go listopada, o godz. 1-jej po południu, w rządzie gubernialnym warszawskim, odbędzie się licytacja na dostawę żywności w r. p. dla aresztantów, utrzymywanych w więzieniach warszawskich i aresztie przy rządzie gubernialnym od 11.64 kop. za dzienną porcję jednego aresztanta, a osobno dla aresztantów w więzieniu brzesko-kujawskim od 13.18 za dzienną porcję; wadium na pierwszą dostawę 7,500 rs., a na drugą 1,000 rs.

— D. 19-go listopada, o godz. 7½, wieczorem, w lokalu warszawskiego Towarzystwa ogrodniczego przy ulicy Chmielnej pod Nr 14-ym, odbędzie się posiedzenie członków komisji pierwszej teorii ogrodnictwa i nauk przyrodniczych pomocniczych.

Z E Ś W I A T A .

× Z Krakowa donosi nasz korespondent pod d. 15-ym b. m.: — Stowarzyszenie budowniczych wniosło do rady miejskiej skargę na urzędników zarządu budownictwa miejskiego, którzy podejmują się przygotowywania planów na budowie prywatne i wogóle prowadzą przedsiębiorstwa budowlane. — Nowa oryginalna krotoczwila p. Stanisława Graynera p. t. „Ślodka truczina”, odegrana w sobotę w tutejszym teatrze, przychylnie przyjęta została przez bardzo licznie z braną publiczność. Autor ma dowcip może zbyt szorstki, figury kreśli nieco karykaturalnie, w każdym razie osiąga efekt, o który mu chodzi, a jest nim śmiech słuchaczy i weselo nastrojów opuszczających widownię. Pierwsza praca dla sceny pióra p. Graynera zdobyła sukces niepospolity i uważają ją za zapowiedź nowego talentu na niwie lżejszego pokroju komedjopisarstwa. Z grających w sztuce salwy oklasków zdobywali Siemaszko, Ruszkowski i Wojnowska.”

× Ze Lwowa donoszą nam d. 10-go b. m.: „Hajota wygłosiła tu dwa odczyty p. t. „Nad przepaściami”. W niedzielę czytała na dochód leczniczej kolonii rymańskiej, a wczoraj powtórzyła ten odczyt na dochód Towarzystwa Salomek. W sali ratuszowej na obydwu odczytach pełno było publiczności; przyjmowano Hajotę owacyjnie i obdarzono ją kwiatami. Dziś wieczorem wyjechała do Oberweidlingen pod Wiednia, gdzie ma jej, p. Szolc-Rogoziński, bawi w zakładzie dra Krafft-Ebbinga. — Rozmaite tutejsze towarzystwa urządzają wieczory i koncerty na dochód kapeli miejskiej „Harmonji”, którą chcą ocalić od upadku. — Do Czerniowca przybyli delegowani z Wiednia urzędnicy sądowi, celem przeprowadzenia śledztwa w sprawie dokonanych tamże defraudacji celnych. — Na wniosek p. Wielowiejskiego, uchwalila komisja gospodarcza rady państwa rezolucję, żądającą wydania rolnikom w Austrii pół miliona centnarów metrycznych soli bydłowej po 5 złr. za centnar. — Ingres nowo mianowanego biskupa gr.-kat., ks. Juliana Kulowskiego, na stolicę biskupią w Stanisławowie odbędzie się d. 12-go b. m.”

× Asnyk bawi w Rzymie, z kądem udaje się do Neapolu.

× Spór graniczny. Donoszą nam z Nowego Targu: „Sprawdza się, że prywatna ugoda, dokonana w roku 1858-ym między spadkobiercami barona Palocsaya na Węgrzech a Homolaczami w Galicji, mocą której Homolacze przyznali sąsiadom węgierskim własność spornych parceli, na wschodnim brzegu Morskiego Oka położonych, została urzędowo przez austriackie i węgierskie władze zatwierdzona. Zarazem okazuje się jednak, że węgry, ustalając wówczas z właścicielami Zakopanego granicę pomiędzy ich prywatnymi posiadłościami, przyznawali, jak się z urzędowych aktów okazuje, że wspomniane parceli znajdują się jeszcze w granicach Galicji, nie zaś na Węgrzech.”

× Mściwa kobieta. W Wiedniu zajęło sobą uwagę morderstwo, spekulowane przez kobietę. Na przedmieściu Erdberg 28-letnia szwaczka, Józefina Bauer, napadła w czasie snu na wynajmującego jej mieszkanie, niejakiego Pomera, suchotnika, i udusiła go, poczem tak zwłoki udusiła, jak i wdowę po nim oblała kwasem siarczanym. Przyczyną zbrodni była zemsta, Józefina bowiem przypuszczała, iż Pomer wraz z żoną odmawiali jej kochanka.

× Balamutne zeznania. Śledztwo, prowadzone w sprawie głośnego morderstwa Jadwigi Nitschówny, utrudniają wielce balamutne zeznania, ze wszystkich stron tłumnie napływające. Co chwila do sądziego, prowadzącego sprawę, zgłasza się to ten, to ów z najnieprawdopodobniejszą częstotliwością, której sprawdzanie próżno tylko czas zabiera. Świeżo znowu zgłosiła się pewna dziewczyna lekkiego życia z zeznaniem, iż do mieszkania jej na ulicy Drezdeńskiej nad ranem w dniu zbrodni około godz. 5 1/4 ktoś ją dobijał się gwałtownie. Gdy drzwi otworzyła, stał przed nią młody człowiek jakiś, nadzwyczajnie wzburzony, dopytując się, czy zastał ją samą i na odpowiedź przecząco oddalił się. Zeznająca zauważyła, iż nie miała na sobie mankietów (wiadomo, iż zbrodniarz zostawił swoje przy trupie zamordowanej). Opis ранego gościa, podany przez zeznającą, zgadzał się z uprzednio sprawdzonym rysopisem mordercy.

× Dąb Torkwata Tassa. Wszyscy, którzy zwiedzali Rzym, znają samotny klasztor na pochyłości pagórka Janiculum z freskiem Leonarda da Vinci i celą, w której spędził ostatnie dni skołatanego żywota i oddał Bogu ducha nieśmiertelny piewca „Wyzwolonej Jerozolimy”, właśnie, kiedy mu gotowano trumf na Kapitolu, przyjaciel zaś jego, Reszka, a przed nim jeszcze inny przyjaciel i tłumacz, Piotr Kochanowski, zachęcali go obywać do udania się do Krakowa na stałe mieszkanie, na co biedny Torkwato już przystawał. Wszyscy znają podobnie nagrobek, wystawiony mu przez Piusa IX-go w przyległym kościele św. Onufrego, na którego płaskorzeźbie spostrzegamy także Reszkę, oznaczony napisem, a wreszcie w klasztornym ogrodzie sędziwy dąb, pod którym nieśczęśliwy poeta przesiadywał i wpatrywał się już chory w leżące u stóp jego wieczne miasto i w tę kapitolską wyżynę, na której mu zapóźno gotowano wieniec laurowy i trumfalny pochód dawnych zdobywców świata. Otóż dąb ten przastary, z którego właściwie zachował się być jeden tylko konar, bo drugi znikł oddawna, nie mógł, pomimo starannego obmurowania i podpory, wytrzymać gwałtownej burzy, która się srożyła nad wiecznym miastem w nocy z d. 29-go na 30-ty z. m. Wpół spróchniały pień nie zdołał już się oprzeć nawałnicy i całe drzewo lub raczej ostatni konar rozłożystego niegdyś drzewa runął bezpowrotnie. Rada miejska Rzymu rozkazała ten szczytłek przesiadłego dęba zachować wraz z innemi pamiątkami Tassa w klasztorze św. Onufrego, gdzie cela wielkiego wieszczki potrzebuje także jaknajrychlejszej naprawy, sufit bowiem zaciekła, tynk ścian opada, a jedna z belek stropu spróchniała.

× Samobójstwo z zazdrości. Właścicielka domu w Sadogórze, kobieta 55-letnia, zakochała się w pewnym dragonie i przed kilku miesiącami wyszła za niego. Wkrótce jednak opanowała ją zazdrość o młodego i przystojnego męża, a nie mogąc pozbyć się tego uczucia, które zresztą usprawiedliwione było podobno, odebrała sobie życie, powiesiwszy się we własnym mieszkaniu.

× Monte Carlo. Roczne sprawozdanie „towarzystwa kapieli morskich i kasyna cudzoziemców”, bo tak się nazywa „delikatnie” dom gry, wykazuje przychód 21 milionów franków, pomimo, iż w ciągu roku sześć razy bank rozbito. Po opłaceniu utrzymania teatru, kasyna, parku, całej armii krupierów i policjantów, pozostało na dywidendę 11 mil. fr. Na r. p. dom gry otwiera nowe sale, tak, iż będzie zawierał 10 stołów rulety i 2 trente et quarante. Dalsze istnienie, choć niedługie, ma towarzystwo zabezpieczone kontraktem ze zmarłym księciem. Obecnie panujący ks. Albert pobiera z domu gry rocznej dzierżawy 50,000 funt. szterl., które obraca w zupełności niemal na rzecz księżstwa.

× Wspaniała kolej. Do niezwykłych należy linja kolei meksykańskiej, t. zw. „Zatokowa”. Szyny jej spoczywają na podkładach mahoniowych, podczas gdy mosty zbudowano z białego marmuru. Przy innej znowu także meksykańskiej kolei podkłady mają być z drzewa hebanowego, okucia zaś z metalu, zawierającego w znacznej domieszce srebro. Użycie do budowy kolei tak cennych materiałów wypłynęło z taniości ich na miejscu.

BANKI MYDLANE.

Toczy się rozmowa o wypadkach kolejowych.
— Najczęściej—ręce ktoś—ulegają rozbiciu przednie lub tylne wagony pociągu.
A Gapski na to:
— Pocóż je biorą w drogę.
— Czy nie prawda, że panna X. ma zupełnie włosy swego ojca?
— Nic dziwnego: ojciec jej jest fryzjerem.

Ex-złoty młodzieniec przychodzi do znajomego i biada na ciężkie czasy.

— Wiesz co—ręce znajomy—dam ci posadę. Będziesz brał 30 rubli miesięcznie. Mało, bo mało, ale przynajmniej głodu nie będziesz cierpieć.
— Niepodobna—odręcze złoty młodzieniec—zabiam daleko więcej robieniem... długów.

— Sprostowanie.—W sprawozdaniu z „Kuzynki” we wczorajszym numerze wieczornym wkradła się omyłka. W wierszu 30-ym, w pierwszej szpalcie, na str. 4-iej, zamiast „Forranegi”, powinno być „Francji”.

— Posłaniec № 419 Karol Szymański składa tytułem kary za przetrzymanie listu kop. 40 na budowę kościoła na Powązkach.

NEKROLOGJA.

† S. p. Antonina z Krzeszowskich
1-go ślubu Augustynowiczowa,

2-go ślubu Tanikowska,

b. obywatelka m. Lublina, przeżywszy lat 76, po długich cierpieniach, opatrzona św. sakramentami, zasnęła w Bogu dnia 16 listopada 1891 r. Nabożeństwo żałobne odbędzie się we czwartek, o godzinie 10-iej zrana, w kościele św. Karola Boromeusza, a wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła, w tym samym dniu, tj. 19 listopada, o godzinie 3-iej po południu wprost na cmentarz powązkowski, na które to obrzędy w ciężkim smutku pogrążone dzieci, wnuki i prawnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —4006—

† S. p. Szarlota z Müllerów

A D A M,

po krótkich i ciężkich cierpieniach, zasnęła w Bogu dnia 13-go listopada 1891 r., przeżywszy lat 75. Strókana rodzina zaprasza przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok, odbyć się mające dnia 17-go b. m., to jest we wtorek, o godzinie 1-iej z Ciecuchówka do Siońska na cmentarz ewangelicki. —4023—

† S. p. JAN POTEMPSKI,

uczeń gimnazjum, w wieku lat 15, po krótkich i ciężkich cierpieniach, zmarł dnia 31 października (12 listopada) 1891 roku. Pogrzeb odbył się we wsi Stronie, powiatu radomskiego w d. 4/16 listopada r. b. Pogrążeni w głębokim żalu rodzice zawiadamiają o tem krewnych, przyjaciół i znajomych. —4010—

† S. p. Marja z Domżałskich
GODLEWSKA.

przeżywszy lat 65, opatrzona św. sakramentami, po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, przeniosła się do wieczności dnia 16 listopada r. b., o godzinie 6 wieczorem. Pozostali w ciężkim smutku mąż, dzieci i rodzina zmarłej zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok z majątku Koski do kościoła parafialnego w Czyżewie, we środę, d. 18-go listopada r. b., o godzinie 3-iej po południu, a dnia następnego, o godzinie 10-iej rano na żałobne nabożeństwo i pogrzeb. —4018—

† We środę dnia 18-go listopada, o godzinie 10-iej rano w kościele po-reformackim, odbędzie się żałobne nabożeństwo za duszę

S. p. Marcelego Zyznowskiego,
jako w pierwszą rocznicę śmierci jego, na które pozostała wdowa, synowie i synowe zapraszają życzliwych i znajomych. —4003—

† We czwartek, dnia 19-go listopada r. b., w rocznicę śmierci

S. p. Karola Klemczyńskiego,

b. oficera b. wojsk polskich, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, o godzinie 10-iej zrana, na które zaprasza się krewnych, przyjaciół i znajomych. —4021—

† W piątek, dnia 20 listopada r. b., jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci niedziałowej S. p. Anny 1-go ślubu Piotrowskiej, 2-go ślubu

Zduneckiej,

odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele św. Anny (po-ber-nardynskim) na Krakowsk-Przedm., o godzinie 10-iej rano, na które pozostała w nieutulonym żalu rodzina zaprasza. —4006—

† W dniu 18 listopada, t. j. we środę, o godzinie 9-iej rano, odbędzie się msza żałobna w kaplicy Matki Boskiej przy kościele katedralnym św. Jana, za spokój duszy

S. p. Elżbiety z Moniuszków

Na wroczyńskiej,

na którą pozostali w żalu: mąż, synowie, córki i zięć zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —4013—

† We środę, dnia 18-go listopada, odprowadzona będzie msza żałobna w kościele św. Krzyża, w kaplicy Matki Boskiej, o godzinie 10-iej zrana, za duszę

S. p. Idalji z Makomaskich Szaniawskiej,
na którą w ciężkim smutku pogrążeni rodzice zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —4012—

† Dnia 18-go listopada, o godzinie 11-iej przed poł. w kościele św. Krzyża odprowadzona zostanie msza święta żałobna za duszę 4009

S. p. Zygmunta Bardzińskiego.

Z Petersburga.

W prasie russkiej niejednokrotnie odzywały się głosy, protestujące przeciw dalszemu osuszaniu błot pińskich, ponieważ (tak mianowicie twierdzono) osuszanie to nie tylko przyczynia się do stopniowego opadania rzek, lecz i nadto stanowić ma jedną z przyczyn tegorocznego nieurodzaju. Przeciw tym twierdzeniom występuje obecnie *Kijew*, który w jednym z ostatnich numerów powiada:

„Do jakiego stopnia wzmiankowane powyżej głosy są nieuzasadnione, widać chociażby z jednego już faktu, że wiosna i lato r. b., które skutkiem nieustannej suszy zniweczyły zasiewy nad Wołgą, na Polesiu były nadzwyczaj mokre. Zresztą główne obserwatorium fizyczne posiada ścisłe dane, iż na tem samem Polesiu pomiędzy latami 1861—1865 panowały nieustanne susze, chociaż nie było jeszcze wówczas mowy o osuszaniu błot pińskich.

„W każdym razie — powiada dalej gazeta kijowska — aby usunąć wszelkie powody do narzekania tego rodzaju na przyszłość, kierownicy robót osuszających zwrócili się do głównego obserwatorium meteorologicznego z prośbą o dostarczenie im wszelkich cyfr, mogących należycie wyświecić tę sprawę. Po otrzymaniu i odpowiednim opracowaniu wzmiankowanych cyfr, rezultaty ogłoszone zostaną publicznie.”

Z powodu mowy tronowej cesarza Franciszka Józefa *Now. wr.* pisze pomiędzy innemi:

„Mowa tronowa cesarza Franciszka Józefa interesująca jest głównie z powodu tonu, w jakim jest napisana. Autor lub autorowie jej mieli nielatwe zadanie połączenia konieczności zapewnienia pokojowych, niejako obowiązujących w danej chwili dla wszystkich mocarstw zachodnio-europejskich, z taką samą koniecznością przygotowania delegacji do zadań nowych kredytów na uzbrojenia. Wyjście z tego dylematu nie było rzeczą łatwą, nie można też powiedzieć, aby wykonanie planu było zreczne. Cała część mowy tronowej, poświęcona sytuacji europejskiej, uderza swą niekonsekwencją. Cesarz Franciszek Józef zapewnia w niej o swych zupełnie przyjacielskich stosunkach ze wszystkimi mocarstwami, mówi o sposobieniu pokojowemu swych sprzymierzeńców i wszystkich gabinetów europejskich, a mimo to oświadcza następnie, że niebezpieczeństwo wojny nie zostało usunięte z powodu nieustannych uzbrojeń i ogólnego ułożenia się stosunków europejskich. Rzekywiści cel tej umyślnej sprzeczności odgadnąć nie trudno. Chodzi tu mianowicie głównie o to, aby uzyskać zgodę delegacji na pozyskanie nowych kredytów, lecz to bynajmniej nie przeszkodzi pewnej części prasy zagranicznej upatrywać w mowie tronowej cesarza austriackiego objawu niepokoju. Dziś już mowa ta i tak zasmuciła niektóre gazety austriackie z obozu rnsobolskiego, ponieważ nie wspomina ona o Bułgarii, o trójprzymierzu zaś mówi tylko „mimoходом”.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

OŚWIADCZENIA HR. KALNOKYEGO.

Wiedeń 17-go listopada. (Tel. pryw. K. W.)—Na wczorajszym posiedzeniu wydziału delegacji przedlitawskiej hr. Kalnoky oznajmił, że polityka Austrii na wschodzie europejskim nie zbacza nigdy ze swego zachowawczego toru. Austrija o żadnym rozszerzeniu sfery swej władzy na półwyspie bałkańskim nie myśli. Nigdy zamiaru owładnięcia Salonik nie miała. Rozruch giełdowy wywołany był niecenami interesami prywatnej natury. Biliński, Suess i Dumba potępiają w gorących wyrazach zamachy giełdowe.

PLAN KAMPANJI.

Wiedeń 17-go listopada. (T. pr. Kur. War.)—Cały plan kampanji parlamentarnej uległ zmianie. Ponieważ nowe traktaty handlowe mają wejść w życie z d. 1-ym lutego 1892-go r., w styczniu przeto nie będą obradowały sejmy, lecz rada państwa, aby je zatwierdzić.

DECENTRALIZACJA KOLEI.

Wiedeń 17-go listopada. (Tel. pryw. K. W.) — Uchwała Koła galicyjskiego w sprawie decentralizacji zarządów kolei państwowych opiewa: Koło, poddając się z zaufaniem woli monarszej, przyjmuje do wiadomości ustępstwa rządu w sprawie administracji kolei państwowych w Galicji.

UZBROJENIA MORSKIE.

Wiedeń 17-go listopada. (Tel. pr. K. War.) — Komunikat urzędowy z łona zarządu marynarki austriackiej wykazuje konieczność szybkiego uzupełnienia floty i środków obrony morskiej. Doniesienia przeto dzienników, jakoby naczelny szef marynarki, admirał Sterneck, zgadzał się na zwolnienie tempa w doprowadzeniu tejże do stanu pożądanego, są bezpodstawne.

PANIKA GIEŁDOWA.

Wiedeń 17-go listopada. (Tel. pr. K. W.) — Komitet giełdy tutejszej wybrał komisję śledczą przeciw sprawcom paniki sobotniej. W izbie deputowanych będą z tego powodu interpelacje. Koło wszakże sprawozdania o rozmowie cesarza z Jaworskim nie ogłosi.

SPÓŁKA PANAMITAŃSKA.

Paryż 17-go listopada. (Tel. pr. Kur. W.) — Likwidator kompanji panamitańskiej wygotował raport, w którym wzywa rząd do utworzenia nowego towarzystwa, inaczej grozi przedsiębiorstwu katastrofą.

PEKNIĘCIE KOTŁA.

Monachjum 17-go listopada. (T. pr. K. W.) — Skutkiem peknienia kotła u maszyny pociągu towarowego pod Mersingen maszynista zginął dwie osoby ciężko ranione. Trzynaście wagonów zgruchotanych.

UPADŁOŚCI.

Zurich 17-go listopada. (T. pr. K. War.) — Dyrektor banku upadłego w Winterthur aresztowany. Publiczność oblega inne banki.

POMOC JAPONJI.

Berlin 17-go listopada. (Tel. pryw. Kur. W.) — Tutejsze poselstwo japońskie zaprzecza wiadomościom londyńskim, jakoby Chiny i Japonja zawarły umowę, na mocy której Japonja w razie potrzeby ma nieść pomoc Chinom.

Londyn 17-go listopada. (Tel. pr. Kur. W.) — Rząd japoński zaprzecza doniesieniu jednej z gazet tutejszych, jakoby flota mikada zamierzała wspierać Chiny w razie przyścia do kroków nieprzyjacielskich ze zjednoczoną eskadrą europejską.

PRZEWROT W BRAZYLJI.

Paryż 17-go listopada. (Tel. pr. K. W.) — Dzienniki tutejsze otrzymały komunikat, zapewniający, że były cesarz brazylijski, Dom Pedro, gotów jest w razie wezwania przez naród każdej chwili powrócić do Brazylii, aby ocalić kraj od grożącego mu rozewiertowania.

Berlin 17-go listopada. (Tel. pr. Kur. W.) — Tutejsze poselstwo brazylijskie otrzymało telegram z Rio de Janeiro, w którym rząd brazylijski potwierdza, iż ruch powstańczy w Rio Grande do Sul ma charakter miejscowy i dlatego rząd nie widzi powodu do interwencji. (Podobne depesze otrzymali już przedtem posłowie brazylijscy w Wiedniu i Paryżu; opinia publiczna nie przykładła do nich żadnej wagi, ponieważ okazywały się dotąd zawsze kłamliwymi. przyp. red.).

Londyn 17-go listopada. (Tel. pr. K. W.) — Z Brazylii donoszą: Załoga twierdzy Itaquí (w stanie Rio Grande do Sul) poddała się powstańcom, którzy zajęli ważny punkt strategiczny nad morzem Porto Allegre. Ogłoszono proklamację przeciw dyktatorowi da Fonseka.

Rzym 17-go listopada. (Tel. pr. Kur. War.) — Wystawa w Palermie otwartą została w obecności królewskiej.

Londyn 17-go listopada. (Tel. pr. K. War.) — Skarb chiński wypłacił przeszło 2,000 funtów sterlingów ofiarom rzezi chrześcijan w Wuhu i Wusueh.

Konstantynopol 17-go listopada. (Tel. pr. Kur. War.) — Cesarz przyjmował na posłuchaniu uroczystym nowego patriarchę ekumenicznego, Neofitosa.

Bukareszt 17-go listopada. (Tel. pr. K. W.) — Świeżo mianowani ministrowie Vericeanu (handlu) i Blaremborg (sprawiedliwości) złożyli przysięgę wręce królewskie.

Waszyngton 17-go listopada. (Tel. pr. K. War.) — Poseł rzeczypospolitej chilijskiej Montt złożył prezydentowi Harrisonowi listy uwierzytelniające. Prezydent wyraził nadzieję rychłego i zgodnego załatwienia w drodze dyplomatycznej pewnych dotąd rozwiązania oczekujących kwestyj (znieważenie majtków okrętu „Baltimore” na ulicach Valparaiso; przyp. red.).

Berlin 17-go listopada. (Tel. pr. Kur. War.) — Kable w gotówce 192 35 (wczoraj 192.90)
Ruble na dostawę 191 00 (wczoraj 193.35)

Z SĄDÓW.

O fałszerstwo.

Dzisiejsze posiedzenie sądu zaczęło się o godzinie 11-ej przed poł. Przedewszystkiem odczytano długie zeznanie nieodszukanego świadka Frączewskiego.

Następnie wprowadzono do sali Aleksandra i Marię małżonków Mej, tj. świadków, których przy wręczeniu pozwów nie zdołano znaleźć, i dopiero wczoraj, za wskazówką oskarżonego Perkowskiego, wezwano depeszą z Nowego Dworu.

Aleksander Mej w długim przemówieniu opowiada o pobudkach zadenuncjowania przezeń oskarżonego Holendra.

Wedle słów świadka, był on ojcem chrzestnym Holendra przy przejściu jego na prawosławie. Holender wogóle prowadził się źle, skandalicznie żył z żoną i, jak głosili wieści, czemś podejrzanem się trudnił, dlatego też M. mało komunikował się z nim.

Przed dwoma laty inspektor szkół m. Warszawy, Iwanow, rozkazał nagle świadkowi pójść do dymisji z zajmowanej posady nauczyciela miejskiego. Przekonawszy się, że powodem tego była denuncjacja przeciwko panu J., i anonimowy, o autorstwo których posądzono świadka — i dowiedziawszy się od Perkowskiego, że owa denuncjacja wyszła od Holendra, M. zapragnął osiąść dowód w tym względzie i w tym celu wraz z Perkowskim zgłosił się do Holendra.

Skierowawszy zreczenie rozmowę na temat denuncjacji przeciwko panu J., świadek wyciągnął H. na przyznanie się do jej autorstwa, a potem przy pomocy Perkowskiego, pod pozorem zamiaru zredagowania nowej skargi na inspektora szkół, zdobył bruljon owej denuncjacji, a wraz z nią blankiety i sfałszowane świadectwo szkolne. Wówczas to, broniąc siebie, świadek posłał owe dokumenty pod adresem inspektora szkół wraz z odpowiednią skargą.

W podobnym duchu zeznawała i żona Meja, a podczas obu tych zeznań i po nich odbywały się ustawicznie namętne spory pomiędzy Holendrem i Perkowskim, z których pierwszy napadał także na świadków, zarzucając im kłamstwo.

Odczytano potem parę zeznań, a o godz. 1-ej nastąpiła krótka przerwa posiedzenia.

GIEŁDA.

Warszawa d. 17-go listopada.

Dzisiejsze poranne szacowania berlińskie wynosiły 193 i 193.50, co odpowiada kursom 51.80 i 51.67½ bez kosztów, a otrzymane nadto depesze zaznaczały, iż tendencja giełdy berlińskiej zdaje się być lepszą. Nasze zebranie rozpoczęło obroty kursem 51.70 (równia 193.40 m. bez kosztów) za Berlin wpłaty i przy wciąż jeszcze chętniej podaży waluty obniżyło tę cenę do 51.45 (t. j. 194 m. za 100 rs.). Różnice tworzyły dziś 15 kop., a przy uwzględnieniu wczorajszego kursu końcowego 20 kop. na korzyść Berlina. W dostawach robiono dziś bardzo dużo. Sprzedano dostawy z odbiorem codziennym według woli kupującego w ciągu trzech miesięcy po 53 (t. j. 188.70 m. za 100 rs.), 52.90 i 52.75 i z odbiorem stałym w końcu grudnia r. b. po 52.25, 52.10, 52.05 i 52, w d. 20-ym grudnia r. b. po 51.90 i w końcu b. m. po 51.80, 51.75, 51.70, 51.65 i 51.60.

Waluty obce w średnim, lecz dość żywym ruchu. Krótkim Berlinem obracano po 51.70, 51.67½, 51.65, 51.62½, 51.60, 51.57½ i 51.55, przeważnie jednak po kursach 51.65, 51.62½ i 51.60. Inne niemieckie krótkoterminowe miasta bankowe oddawano po 51.40. Londyn krótki bez ruchu. Paryż krótki brano po 41.75 i 41.64, jak chce

mieć ceduła. Wiedeń krótki zbywano, według ceduły, po 89.—.

Wartość walut nie notowanych urzędowicie: przekazy krótkie na Londyn po 10.44.

W papierach obrotu dość znaczne i duże, przy tendencji mocnej. Na rynek papierów wzmacniająco oddziaływa zakup listów zastawnych ziemskich V serji w poważniejszej sumie przeszło pół miliona rubli, dokonywany przez parę firm, na zlecenie jednej z bogatszych osób w kraju.

Żądano za listy likwidacyjne 97 i 96.50, względnie do wielkości odcinków, a otrzymano 96.50 za kilka tys. rubli w sztukach drobnych. Wschodnie pożyczki II i III-iej em. w zaofiarowaniu nominalnem po 99. Pożyczek premijowych z r. 1866 zabrano kilka po 216. Pożyczkę wewnętrzną 4% z roku 1887-go I-iej em. ceniono po 93.50 wzięto zaś przeszło 20,000 po 92.75 i 93.

Zapłacono rs. 1.67½, 1.67¾ i 1.67⅔ za kilka tysięcy cy rubli kuponów celnych, oraz za kilka tysięcy marek w gotówce po 51.67½ i 51.55, przy żądaniu po rs. 1.68 za kupony celne, 52 kop. za marki, 89¼ kop. za guldeny i po 42 kop. za franki.

Godzina 12. Uspokojenie giełdy dla walut obcych słabsze.

Nieurzędowo żądano za Berlin krótki 51.85, za Londyn krótki 10.44, za Paryż krótki 41.80 i za Wiedeń krótki 89.—.

Okowiła. Wiadro 100% rs. 11.79 netto. Wiadro 78% rs. 9.38 — 2%. Dowozów niema zupełnie. Uspokojenie bardzo mocne. Ceny warsz. Tow. ocz. i sprz. spir. 11.76.

Z nowego baletu

„WIESZCZKA LALEK“

Tańce:

Kadryl kop. 40

Walc 40

Do nabycia w redakcji „Echa”, Senatorska 26.

3936 **Dentysta M. Neumark** (dawniej Tłomackie) mieszka obecnie Bielańska nr 6 (parter).

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego

fabryki cukru i rafinerji

JÓZEFÓW

Na dzień 30 października (11 listopada) 1891 r. zwołane było zwyczajne ogólne zebranie akcjonariuszów Towarzystwa; z powodu jednak niezłożenia akcyj w liczbie dla ważności uchwał podług § 57 ustawy Towarzystwa koniecznej, zebranie to do skutku nie doszło. Obecnie z mocy tegoż § ustawy zwołuje się na dzień 20 listopada (2 grudnia) r. b. na godzinę 1-szą z południa nowe ogólne zebranie w miejscu posiedzeń zarządu w Warszawie, przy ulicy Żabiej pod nr 9 odbyć się mające. To nowe zebranie uważać się będzie za prawnie złożone, bez względu na liczbę reprezentowanych na niem akcyj.

Przedmioty narad i uchwał na nowem ogólnem zebraniu będą te same, które miały uleść roztrząśnieniu niedoszedłego zebrania, a mianowicie:

1) Zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za rok fabryczny 1890/91 z ustanowieniem dywidendy na tenże rok.

2) Zatwierdzenie rachunku nowych urządzeń i amelioracji, w kampanji 1890/91 uskuteczniionych.

3) Zatwierdzenie kosztorysu niektórych nowych urządzeń i amelioracji w kampanji 1891/92 wykonąć się mających.

4) Zatwierdzenie budżetu i planu działań za rok fabryczny 1891/92.

5) Zatwierdzenie kontraktu nabycia od właścicieli dóbr „Moszna” gruntów, stanowiących oddzielną osadę „Jakóbówek”.

6) Zatwierdzenie warunków odnośnie zawiązaniego nowego stosunku pieniężnego z domem bankowym „Leon Goldstandt”.

7) Wybór nowego członka zarządu i nowego zastępcy w miejsce występujących.

8) Wybór członków do komisji rewizyjnej na rok fabryczny 1891/92.

Przynajmniej na dni 7 przed ogólnem zebraniem akcjonariusze powinni złożyć swoje akcje w biurze zarządu, którego mieszkanie jest wyżej wskazane, podług specyfikacji na dwa oryginały spisanej i podpisanej z których jeden z poświadczeniem składajacemu wydany zostanie.

1602r

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego

fabryki cukru „CZERSK“

zawiadamia niniejszem pp. akcjonariuszów, że zatwierdzona przez ogólne zebranie akcjonariuszów w d. 2 (14) listopada 1891 **dywidenda za rok 1890/91 wypłacana będzie codziennie** prócz świąt i niedziel, począwszy od **wtorku d. 5 (17) listopada r. b.** w godzinach od 10—3-iej w biurze zarządu (Elektoralna 7).

1605r

Miód akacjowy 40 kop.; Lipcowy po kop. 17 1/2, 25, 30 i 35 za pełny funt w słoiku, oraz w plastrach po kop. 60 za ramkę, sprzedaje
JAN WRÓBLEWSKI,
 w Warszawie, przy ul. Kapitulnej 8.
 Telefonu 406.

Próżne słoiki z powrotem przyjmuje po k. 2 i pół.
 Odbiorcom miodu na beczki **znaczący rabat.**

Komitet Towarzystwa Muzycznego
 podaje do wiadomości członków, że w sobotę, dnia 21 b. m., w wigilię św. Cecylii patronki muzyki odbędzie się nabożeństwo w kościele św. Krzyża o go-

dzinie 10 1/2 rano, podczas którego chór Towarzystwa wykonają mszę J. B. Molitor, pod kierunkiem dyrektora Towarzystwa. Wieczorem zaś w tymże dniu (sobota), odbędzie się w lokalu Towarzystwa, o godzinie 10 1/2, wieczorem, bankiet ekładowy po rs. 3 od osoby. Forma ubrania; frak i krawat biały. Zapisy na bankiet przyjmuje kancelarja Towarzystwa do dnia 20 b. m., tj. do piątku włącznie, codziennie od godz. 11—1-ej z południa i od 6—8-ej wieczorem.
 1601r

L. MIASKOWSKI
 właściciel magazynu przy ulicy **Wierzbowej,**
wyjechał do Paryża po zakup sezonowych towarów.
 1599r

Dr Bukowski powrócił
Wielka 49.
 4017

Michał Siemiradzki
 adwokat przysięgły, Smolna 23, przyjmuje do 10 rano i od 4—7 po poł.
 3889

— **Dr Józef Skłodowski** przeprowadził się na ulicę Marszałkowską nr 107. Przyjmuje z chorobami wewnętrznymi codziennie od 4—6.
 3941

KORESPONDENCJA PRYWATNA.

— „Do Sfinksu”. — Wszak pogawędka ze starym, zyciowym przyjacielem nie może zrobić przykrości osobom trzecim jednej lub drugiej strony, proszę więc bardzo o naznaczenie miejsca i godziny.
 4011 Przyjemnie zdziwiony.

— Constance 17. — Proszę o jakąkolwiek wiadomość. — Kazimierz 27.
 4016

W Restauracji pod „NOWĄ GWIAZDĄ”

dziś i codziennie od godziny 7 wieczór

Koncert bezpłatny 2-ich Cytrzystek, w górnym lokalu.

W Niedziele i Czwartek świeża **kiszka** (Blutwurst) i **wątrobiania**.
 Codziennie: **Kielbasa Monachijska i Golonka z kapustą**
Piwo bawarskie, Pilzeńskie i Monachijskie, po cenach
 zwyczajnych.
 1798R

M. KOLLER.

W WARSZAWIE

najtańszy Skład
 Naczyni Kuchennych
Adama Kempnińskiego,

Senatorska 22, ma honor zawiadomić Szan. Publiczność, iż
 otworzył sprzedaż na spłatę tygodniową po

kop. 50, 100, 150 i t. d.

MERAN Hotel de l'Europe, najlepsza pensja od
 3 zł. reńskich. 1787R **A. DIEHL.**

CHROMOVITRAUX

parzytkie, które naśladowały doskonale szyby różnokolorowe dawniejsze, służą do ozdoby okien mieszkań, korytarzy i schodów, do złagodzenia za mocnego światła i do powstrzymania zbytnej ciekawości sąsiadów lub przechodniów. Każdy może je przyłożyć do szkła bardzo łatwo w jednej chwili, a kilkoletnia ich trwałość jest wypróbowana, są zatem nader praktyczne we wszelkich gmachach publicznych i prywatnych (świątynie, pałace, muzea, szkoły, hotele, kantory, magazyny, restauracje, cukiernie, pokoje sypialne, przedsionki i t. d.). Ceny od 45 kop. za metr długości (42 cali), szerokość zawsze ta sama 19 cali 1/2. Kupujący może żądać długości, która mu jest potrzebna. Wyłączna sprzedaż w Magazynie Francuzkim, przy ulicy Hr. Berga 8.
 1479

25% Tylko 10 dni 25%

KORZYSTNA OKAZJA

W MAGAZYNIE

N. S. BRÜNER & Comp.

Hotel Europejski.

Z dniem 15 b. m. urządzona zostanie doroczna **Przedświąteczna Sprzedaż** wszelkich Towarów Galanteryjnych i Zabawek.
 1876r

25% rabatu od cen zwykłych 25%

WYPRZEDAŻ WIN

o 25% niżej cennika.

Z powodu śmierci ś. p. J. Purwina, właściciela Składu Win przy ulicy Miodowej Nr 18, odbywa się w dalszym ciągu **Wyprzedaż Win** Węgierskich, Francuzkich, Reńskich, oraz starych masłaży, Tokaju i deserowych oraz Hiszpańskich, Włoskich, o 25 procent niżej cennika.
 1878r

Porter oryginalny angielski 1/4 90 k., 1/2 45 k. i 1/4 25 k. p.

Dotrzeć można we wszystkich znaczniejszych księgarniach.

Kartki z życia kobiety

przez 756r

ESTEJE.

Powieść odznaczona zaszczytnie na konkursie „Kurjera Warszawskiego”, z 52 ilustracjami w tekście Czesława Jankowskiego. — Cena rs. 2, z przesyłką pocztową 2.20.
 Skład główny w księgarni nakładowej S. Lewentala, Nowy-Swiat 41.

Cena rs. 5, znizona na rs. 2.

Pisma Gabryeli
 (Narcyzy Żmichowskiej),

wydanie zbiorowe w 5-iu tomach, z życiorysem autorki, skreślonym przez **D-ra Piotra Chmielowskiego**, nabyć można z pozostałej jeszcze liczby egzemplarzy, po cenie znacznie niższej, w księgarni H. J. Resenweina, Marszałkowska 114, w Warszawie cena rs. 5, znizona na rs. 2, z przesyłką rs. 2.50.

Pończochy

świeżo otrzymane
 w wielkim wyborze, poleca

W. JASIEŃSKI,
 Krawaty, Spinki, Szelki, Bielizna męska
 własnego wyrobu, podług najnowszych fasonów. 1880R

MÉDAILLE D'OR

EXPOSITION UNIVERSELLE PARIS 1889

Savon Glycerine

NON TRANSPARENT

PRÉPARÉ PAR

BROCARD & Co

A MOSCOU.

ÉVITER LES CONTREFAÇONS

Skład fabryczny przy ul. Leszno 1.

Urząd Starszych Zgromadzenia Felczerów,

przeniesiony został z dniem 15 ym b. m. na ulicę **Chmielną** pod Nr 33, interesantów przyjmować będzie w Poniedziałki i Czwartki, w godzinach po południowych, Panów subiektów potrzebujących zajęcia, każdego 5 i 20, w godzinach od 11-ej do 1-ej po południu.
 1615

Sprzedaje się tanio przez krótki czas, z powodu wyjazdu,

zegar angielski antyk, 2 łóżka machoniowe z materacami na sprężynach, stolik machoniowy z blatem marmurowym, 2 stoliki machoniowe do kart, stare obrazy, książki w różnych językach, różnej treści, przybory, brązowa dobiuła męzkiego, wazoniki, obrazy weneckie z mozaiką szklaną, 2 portjery i lambrekiny z rysu niebieskiego w pasy aksamiot. Wiadomość ul. Mazowiecka 6, u lokaja Jana, od 9—12 w poł. i od 2—4 po południu.
 1600

NUTY

za pół ceny,

najświeższe nowości paryżkie, wiedeńskie i londyńskie, przeważnie tańce, są do nabycia między 1—4. Marszałkowska 116 (róg Złotej), mieszkania 5.
 1616

Droga Żelazna Iwangrodzko-Dąbrowska

podaje do wiadomości, iż duplikat frachtu Warszawa—Nad. Garbatka Nr 17969, z d. 8 Października b. r. zaginął i jeżeli posiadacz takowego nie zgłosi się w przeciągu 10 dni, od dnia ostatniego ogłoszenia, to towar wydany zostanie Zilberbergowi.
 1377r

Z powodu zwinienia interesu

Zupełna Wyprzedaż

Woalek, Wstążek, Tiuli, Koronek i wyrobów włóczkowych oraz urządzenie sklepowe
Marszałkowska 120.

Złoty Medal 1885 r.

KASSY ogniotrwałe
 Roberta Bohtego,
 Nowy-Swiat 34.

SPECJALNA FABRYKA
 nagrodzona medalami na wystawach Europejskich i Amerykańskich. — Wyrób pierwszorzędny. — Ceny niskie, znaczny wybór. — Cenniki z rysunkami wysyła się bezpłatnie.
 1857R

Bez przymusu

kupna, mam honor prosić Sz. Publiczność o łaskawe zwiędzenie mego Magazynu, dla przekonania się o dobroci i taniości gotowych ubiorów męskich. L. Koch
 Magazyn Wiedeński, Miodowa 2.
 1558

PARA KONI

karecianych, karych, **Powóz Lando** do sprzedania, Marszałkowska 116 (róg Złotej), u stangreta Andrzeja.
 1613

Dobrze zrozumiane wymagania kupujących, skromne urządzenie i tani lokal piętrowy, dają nam możność bez wyprzedaży sprzedawać tanio towar dobry, a mianowicie:

**Obicia meblowe, Firanki, Dywany, Chodniki,
Portjery, Kapy, Serwety i Kołdry atlasowe jedwabne.**

F. Bukowski i S-ka
Wierzbowa Nr 6, (Hotel Angielski).
1834R

**Szlafroki, Matunki,
Bluzki flanelowe, bar-
chanowe w dużym
wyborze,
poleca Fabryka Bielizny
Teofili Fuks,
SENATORSKA 26,
wprost kościoła, w podwórzu na par-
terze. 1611**

**Widok 3.
Kupuje i sprzedaje
Garderobę damską
mało używaną. 1583
Widok 3.**

**Nowo otworzony Magazyn
UBIORÓW DZIECINNYCH
„JANINY”**

**Marszałkowska Nr 151,
przy ogrodzie Saskim.**

Poleca wszelkie artykuły specjalne dziecięce, jako to: Sukienki i Ubrania, Wyprawki dla nowo-narodzonych, Komplet do chrztu, Koszulki do fotografii, mankiety, krawaty.

WYROBY TRYKOLOWE, jako to: Kamizelki, Kamasze, Pończoszki, Skarpeski, Kalesony, Koszulki zdrowia, Sukienki Kaftaniki i Buciki włóczkowe.

Gry pedagogiczne, lalki, piłki, portmonetki, notesy i t. p. artykuły dziecięce.

Przy magazynie pracownia. Obstalunki wypełnia się sumiennie i akuracie ze swoich i powierzonych materiałów.

Powołując się na długoletnią praktykę handlową w firmie A. Riedel na Krakowskim-Przedmieściu, a następnie jako współwłaścicielka firm A. Pawlik, polecam się poparcie Szanownej Publiczności. 1687R

Janina Niemiera.

Wszystkie towary w doborowych gatunkach i po cenach najprzystępniejszych

ALUMINIUM (Glin),
czyste Aluminium i Aluminium-bronz, blacha, drut,
rury i klucze,

u **W. Seela, Erywańska Nr 10, w Warszawie.**

**Aluminium Industrie Actiengesellschaft
w Neuhausen (Szwajcaria).** 1351

**SKŁAD FUTER
B. REDEL,**

16, NALEWKI 16, 2-gie piętro w bramie.

zaopatrzony został we wszelkie gatunki futer, tak w skórkach jak i w błonach.
Ceny bardzo umiarkowane. 1817R

**Fabryka WYROBÓW CERATOWYCH
S. Ruziewicza w Nowo-Radomsku,**

poleca wszelkie wyroby ceratowe w najrozmaitszych deseniach i kolorach, jako to: **Ceraty na barchanie**, imitujące drzewo i marmur; **Skóry amerykańskie, Chodniki, Dywany, Obrusy** i t. p. Jednocześnie Fabryka ma zaszczyt donieść, że **wyłączną sprzedaż** oraz swój **skład główny** powierzyła Domowi Handlowemu.

Leon Braunstein w Warszawie, Marszałkowska 117,

do którego prosi udawać się ze wszelkimi obstalunkami.

Skład Główny stale jest zaopatrzony w wielki wybór CERAT.

NB. Cenniki i próby wysyłają się na żądanie franco. 1768R

Ważne dla PP. Handlujących.

Niniejszem podaję do wiadomości pp. Kupców, że objąłem

Agenturę:

Pierwszej Rosyjskiej Fabryki Albumów S. Bacchli w Petersburgu, od której posiadam stale na składzie bogaty wybór:

Albumów, ramek do fotografii, wyrobów skórzano-galanteryjnych, toreb podróżnych z neseserami i t. p.

Nadto polecam pp. Handlującym.

PARASOLKI i PARASOLE we wszelkich gatunkach, fabryki M. N. Gorojankina w Moskwie, którą również zastępuje.

Jednocześnie zwracam uwagę Szanownej Publiczności, że mam na składzie **najlepsze NICI Szwajcarskie** firmy **Frey i Peyer w Schaffhausen**, do wyrobów szydełkowych (Crochet), pończoszniczych i do haftowania, które to wyroby z powodu znakomitej drobi i prawdziwości wszystkich kolorów, zjednały sobie powszechne uznanie.

Otto Lang w Warszawie.

1808R

Senatorska Nr 26, 1-sze piętro.

ESSENCJA OCTOWA

czyli Ocet skoncentrowany

FABRYK

**Krell & Co w Grodzisku,
G. Ottmann & Co w Środuli,**

uznany za najlepszy przez wiele powag lekarskich, zawiera 80% czystego kwasu octowego.

Przez prostą domieszkę wody, otrzymuje się z jednej butelki essencji 40 równych wielkości butelek najlepszego octu stołowego lub 10 butelek mocnego octu do marynat.

Ocet ten nie zawiera żadnych części składowych, wywołujących fermentację i dla tego też nie zmienia i lepiej niż każdy inny nadaje się do marynat.

Kontrolę mocy i czystości wyrobów wspomnianych fabryk, uskuteczniają stale Profesor N. Milicer, zawiadujący Pracownią Chemiczną Muzeum Przemysłu i Rolnictwa i Doktor Aleksander M. Weinberg.

Sprzedaż detaliczna we wszystkich składach aptecznych, kolonialnych, sklepach spożywczych etc.

Sprzedaż hurtowa u Franciszka Fuchsa i Synów

Warszawa, Miodowa Nr 16.

1360

Leichner's Fettwunder

Puder tusty LEICHERA.

Cena pudełka rs. 1.

Puder do użycia w dzień i wieczór, moczny na twarzy.—Kosmetyki nadające piękność i świeżość skórze.—Potrzeby służące do charakterystyki teatralnej.—Róż i bieliła trusa.—Ołówki do brwi.

Do sprzedania we wszystkich składach Kosmetyków i Materiałów Aptecznych w Rosji.

L. LEICHER w Berlinie, dostawca teatrów królewskich w Belgii.

Skład główny na całą Rosję. **W. AURICH**, Kołokolnaja, 18-19

w St.-Petersburgu. 1715r

Skład Futer Hurtowy i Detaliczny M. A. REDEL,

Nr 41, ulica Nalewki Nr 41 (drugie piętro),
zaopatrzony został we wszelkie gatunki Futer tak w skórkach jak i w błonach.
CENY MOŻLIWIE NISKIE. 1581

DLA UTRZYMANIA ZĘBÓW W CZYSTOŚCI — HYGIENA UST.
VERITABLE EAU de BOTOT
POUDRE DENTIFRICE de BOTOT
PATE DENTIFRICE de BOTOT

„LE SUBLIME” — WODA DO MYCIA WŁOSÓW.

SPRZEDAŻ w PARYŻU: 17, Rue de la Paix. — W Rossji, we wszystkich znaczniejszych Perfumerjach i Składach Materiałów Aptecznych.

Agent Główny dla Rossji: Ch. Fortier, w Moskwie, Sofijka, dom Zacharjina.

Na wszystkich tu wymienionych wyrobach żądać należy podpisu:

PRAWDZIWA WODA BOTOT.

OCET TOALETOWY BOTOT
 znakomitej wartości, z wytwornym aromatem.
 WODA TOALETOWA BOTOT
 do toalety dla Dam i dzieci.

1836r

M. J. Botot

OPONY

nieprzemakalne wyrabia i poleca

F. BIERNATH,

Senatorska 32 1501R

Mleczarnia wiejska
S. RZEWUSKIEJ,

Marszałkowska № 112.

Sprzedaje: mleko świeże kwarta 8 kop.; zbierane 4 kop., śmietanka 16 kop., śmietanka kremowa 60 kop., śmietana 40 kop. — Za dobroć mleka jako pochodzącego od własnych krów — poręcza się. 1612

Prawdziwe tylko z taką Cechą Fabryczną

„Nie kaszlej”

Malc-Ekstrakt i Cukierki z traw miodowych

L. G. Nitsch i Sp.
 we Wrocławiu.

Analiza chemiczna i doświadczenia lekarskie przynajmniej, iż pomienione preparaty żadnych szkodliwych dla zdrowia pierwiastków w sobie nie zawierają i skutkiem tego dozwolono wprowadzić i sprzedawać takowe w Rossji.

CENA: 2 kop. 40. — Cukierki po kop. 30 i 50.

Opakowanie i przesyłka osobno się liczą.
 Główny Skład dla Rossji u W. Auricha w St.-Petersburgu, Kołokoinaja 19 — 19. Sprzedaż we wszystkich składach aptecznych i Aptekach w Rossji. 1703

Zarząd Najwyżej zatwierdzonego Towarzystwa Moskiewskiego
Fabryki Wyrobów gumowych w Moskwie
 ma zaszczyt zawiadomić, że wyłączną sprzedaż

KALOSZY gumowych,
 powierzył Domowi Handlowemu
LEOPOLD MEYER, W WARSZAWIE,

dotychczasowemu swojemu generalnemu reprezentantowi na Królestwo Polskie.
 Sprzedaż detaliczna po cenach fabrycznych, uskutecznia się w specjalnie otworzonym sklepie przy ulicy Rymarskiej № 4, dom Hr. Przedzieckiego (naprzeciw Skweru). — Hurtowym odbiorcom ustępuje się odpowiedni rabat.

1588

Z A R Z A D.

Ważne dla PP. Fabrykantów Gilz do papierosów.
BOBINY białe i mais różnych rozmiarów słynnej francuskiej fabryki
JOSEPH BARDOU & FILS
W PERPIGNAN,

nadeszły do **JÓZEFA LUBELSKIEGO, Tłomackie Nr 11.**

Powyższa fabryka egzystuje od 1849 roku i otrzymała za swoje wyroby 65 złotych i srebrnych medali, jako też dyplomów na rozmaitych wszechświatowych wystawach.

Główny Reprezentant na Cesarstwo

1539

C. Neander w Petersburgu, Wasili Ostrow, 13 linja Nr 2.

1782R

Właścicielka Salonu Miod

M-me HENRIETTE, Senatorska 24, I-sze piętro.

Po powrocie z zagranicy, zaopatrzyła swój magazyn wielkim wyborem kape-luszy, po cenach bardzo przystępnych, czem się poleca Szanownym Paniom.

A B É

Wyróżniającą się w dobroci **Wodę Kolonjską**

A B É,
 poleca perfumerja

1559

A. LIPINK,
 Wierszowa róg Niecałej.

Nauka i wychowanie.

A) Zakład froeblovski Marji Keller, Senatorska 11, dawny dom Roetzlera. Po południu osobne lekcje gimnastyki. 32569

A) W szkole froeblovskiej Heleny Kaplińskiej kursa dla dorosłych. Kruca 13. 33705

A) dres szkoły kroju i szycia, oraz pracowni Asukien Bronisławy Maleszewskiej, Świętokrzyska 11—4. Kurs kroju 10 rs. Pensjonarki od 14. 34015

A) nielka dyplomowana, z Londynu, ma kilka godzin wolnych. Włodzimierska 2, mieszkania 5. 3302r

B) iuro nauczycielskie W. Max, Szkolna 8. Francuzki świeżo przybyłe do umieszczenia. 33851

B) uchalterji wyucza, z upoważnienia władzy specjalista S. Rogulski, ulica Erywańska 8. 33580

D) aję lekcje, korepetycje, przygotowuję do egzaminu. Sienna 18, m. 3. 34022

F) rancuzka wykształcona ma kilka godzin wolnych. Ordynacka 8, m. 23. 34170

K) onwersacja francuska i niemiecka, tanio. Senatorska 5, front, mieszkania 4. 3262r

L) ekcje zbiorowe języka francuskiego, metoda poglądowa dla dzieci. Cena przystępna. Wielka 31, m. 10, zgłaszać się od 10-ej do 12-ej w południe. 33132

N) auczycielka udziela śpiewu, muzyki. UL. Świętojeńska 30, m. 18. 34215

N) auczycielka ruską daje lekcje w zakresie średnich zakładów naukowych żeńskich, jak również przygotowuje do takowych. Nowogrodzka № 21, m. 1. 34139

N) auczycielka odznaczona złotym medalem, poszukuje lekcji. Mirowska № 1, u właściciela domu. 33848

N) auczycielka z patentem udziela muzyki i niemieckiego. Zielna 11, m. 20. 33383

P) olka posiadająca gruntownie język francuski i muzykę z upoważnienia inst. muzycznego warszaw. poszukuje demi-placu. Wiadomość w Schronieniu Nauczycielek. Krolewska № 37. 34204

S) tudent poszukuje korepetycji za obiady lub spieniądze. Złota 34, m. 30. 34158

S) tudent matematyki poszukuje lekcji lub skorepetycji. Kruca 40, m. 16. 34134

S) tudent poszukuje kondycji na wyjazd. Oferty przyjmuje Kurjer Warsz. dla „Mieczysława”. 34238

S) zkoła kroju i szycia J. Grabskiej, Marszałkowska 149. Metoda własna, dyplomowana w Paryżu, bez poprawek. Książki podwójne. Fasony z bibuły. 34190

S) tudent uniwersytetu poszukuje korepetycji. Świętokrzyska № 48, m. 3. 34152

S) tudent uniwersytetu poszukuje korepetycji. Oboźna 5, m. 5, od 5—7-ej. 3280r

S) tudent ruskii poszukuje lekcji. Rozbrat 9, Sm. 1. 34001

T) anio! Udzielam kroju, oraz przyjmuję saloty do roboty. Nowogrodzka № 29, mieszkania 28. 33489

Posady i prace.

a) Poszukiwane.

B) ona francuska przybyła, poszukuje miejsca bazaru, woli na wsi. Mazowiecka 20, mieszkania 22. 34267

C) złowiek młody, mający lat 23, ze średnim wykształceniem, prosi chlebodawców o jakiegokolwiek zajęcie, bufetowego do składu wódek, piwa, pisarza, oficjalisty lub tym podobnego; na żądanie może złożyć kaucję. Oferty przyjmuje Kurjer Warsz. „h. Wa.” 33977

F) rancuzka wykształcona ma kilka godzin wolnych. UL. Chłodna 32, miesz. 20. Wiadomość od 10 do 2-ej. 34209

H) andlowiec wieku lat 40, obeznany z różną literaturą, handlu i książkowością, mając chlubne rekomendacje i świadectwa, poszukuje jakiegokolwiek posady. Chmielna 30, m. 14. 34274

K) rawcowa uzdolniona poszukuje roboty w domach prywatnych. Mostowa № 20, mieszkania 3. 34110

K) orespondent w ruskim i niemieckim językach poszukuje zajęcia za skromne wynagrodzenie. Wiadomość Bagatela 15, mieszkania 7. 34142

K) ucharka dobrze znająca się na kuchni, jak kucharz, z dobrymi świadectwami, poszukuje miejsca zaraz. Ulica Nowomiejska 13, mieszkania 29. 34117

O) grodnik z dobrymi świadectwami, kawaler, obeznany z drzewami owocowymi, z prowadzeniem szkółek, warzywnictwem, może być i na ordynarję, poszukuje posady od 1-go lutego. Oferty przyjmuje Kurjer Warsz. dla „Felicjana”. 34189

O) soba średniego wieku, z francuskim, muzykalną, szuka zajęcia do dzieci lub towarzyski. Sosnowa 6, m. 2, o 12-ej. 34143

O) soba znająca krój, szycie, język niemiecki, pragnie miejsca do zarządu domem lub sklepem. Żelazna 46, m. 7. 34131

R) ządca dóbr, żonaty, bez rodziny, z praktyką 28-letnią większych wzorowych majątków, poszukuje posady zaraz. Wiadomość: Marszałkowska № 118. 34187

R) ubli 30 ofiaruje młody człowiek, izraelita, rutynowany buchalter i korespondent w trzech językach, za wyszukanie posady stałej od Nowego Roku. Oferty przyjmuje kantor Kurjera sub P. F. 14. 34108

S) kończyłem gimnazjum, piszę czytelnie, Szukam pracy. Śliska 11, m. 3. 34023

T) echnik dokładnie obeznany z projektowaniem planów kanalizacyjnych, irygacji, drenowaniem, niwelacją oraz prowadzeniem robót w tym zakresie, zastępujący dotąd właściciela biura technicznego, pragnie otrzymać miejsce w którym z biur technicznych; przedstawi świadectwa. Oferty przyjmuje Kurjer pod „Irygacja.” 34176

Z) nam trochę krawieczyzny, umiem gotować, prać, przyjmę miejsce służącej u pojedynczej osoby lub dwóch osób. Wróbla 10, mieszkania 24. 34151

b) Zaofiarowane.

A) rządca obeznany z przepisami administracyjno-policijnymi, z dobrymi świadectwami, potrzebny do jednego z większych domów w Warszawie. Oferty wraz z kopiami świadectw i curriculum vitae oraz nazwiskiem i adresem przyjmuje Kurjer pod „Obeznany.” Posiadający kaucję mają pierwszeństwo. 33278

B) ona niemka potrzebna na przychodnię. Elekoralna 30, m. 9a. 3307r

D) o fabryki potrzebne dziewczyny od lat 13. Wiadomość: Ordynacka 5, m. 3. 34156

D) o pracowni bielizny potrzebne dziurkar, robotę wydaje i za dom. Świętojańska 21, miesz. 23. 34246

D) o samodzielnego prowadzenia interesu domowego potrzebna kobieta obeznana z handlem, z kapitałem 150 rs., zabezpieczonym. Oprócz stałej pensji otrzyma udział w zyskach od wkładu. Oferty w Kurjerze Warszawskim „Udział.” 34252

D) o skład wódek potrzebny chłopiec z dobrymi świadectwami z kilkoletniej praktyki w tymże fachu. Długa № 9. 34115

K) uchnię oddaje się osobie porządnej za obsługę, z dopłatą; może być małżeństwo bezdzietne. Żółkiewska 19, m. 18. 34125

Młody człowiek, dobrze obznajmiony z taryfami kolei żelaznych i ekspedycją towarów, może znaleźć stałe zajęcie w zakładach mechanicznych Bormann, Szwede i S-ka, Srebrna 16. Tylko mający kilkoletnią praktykę w ekspedycji i dobre referencje, mogą mieć szansę otrzymania posady. 34178

Paniem zdolnych potrzeba do okryć damskich. Ul. Trębacka 7, M. Vagonis. 3299r

Potrzebna kompletnie uzdolniona panna do krawiecczyni. Nowy-Swiat 16, mieszkanina 36. 34237

Panny zdolne i podreżne do staniaków i spódnic potrzebne. Jasna 5, m. 6. 34231

Potrzebna bona francuzka, dosyć młoda, z akcentem paryskim, dobrimi manierami, na wieś do siedmioletniej dziewczynki. Zgłaszać się: Kruca 14, m. 5, od 12 do 2-jej po południu. 34177

Potrzebny jest isarz podwórzowy na wieś, w starszym wieku, z dobrimi świadectwami od 1-go stycznia. Płaca roczna 75 rs. i utrzymania. Wiadomość: Ziarna 23, m. 7, zrana od godz. 9 do 11-jej. 34196

Potrzebna niemka wykształcona na demiplac. Mokotowska 52, m. 2. 34188

Potrzebna zdolna staniczarka i do palt, dobre wynagrodzenie. Nowogrodzka 29, mieszkania 23. 34201

Panna zdolna potrzebna, Nowy-Swiat 41, pracownia sukien Malinowskiej. 34202

Potrzebne panny do krawiecczyni. Ul. Hoża 22, m. 24. 34210

Potrzebne panny zdolne do spódnic i staniaków. Chmielna 47, m. 12. 34214

Potrzebna jest przychodząca do domu szwaczka, znająca się na krawiecczynie i szyciu bielizny oraz sukienek dla dzieci. Powązki, mieszkanie generała-inżyniera Starynkiewicza, pałac gotycki. 34225

Potrzebna jest podreżna do bielizny. Nowy-Swiat 21, m. 13, M. Rzepka. 34174

Potrzebny uczeń do handlu kolonialnego. Wolska 11. 34146

Potrzebne są panny do zwijania kwiatów, podreżne i uczennice. Wiadomość: Elektoralna 5, m. 15. 34138

Potrzebny jest zdolny fertig-macher do składania pianin w fabryce pianin A. Sawickiego w Wilnie. 34135

Potrzebny zdolny subiekt do księgarni kolportacyjnej. Wiadomość w księgarni, Marszałkowska 109. 33867

Potrzebne są zdolne panny do okryć. Nowy-Swiat 3, m. 47. 33596

Potrzebny uczeń do magazynu bielizny T. Faks, Senatorska 26. 34046

Potrzebna panna do szycia bielizny. Wilcza 6, m. 9. 34048

Potrzebna jest panna do maszyny pończosniczej. Ul. Złota 33, m. 21. 33747

Potrzebne są zaraz panny do krawiecczyni w zakładzie form papierowych „Marji”, Niecała 8. 33832

Potrzebna panna uzdolniona w krawiecczynie. Ul. Aleksandra 20, mieszkania 23. 33997

Potrzebne są zaraz panny zdolne do staniaków i upinaczka. Ulica Chmielna 66, stróż wskaże. 34106

Potrzebna na wieś młoda osoba, przyjemnej powierzchowności, łagodnego charakteru, powierchożności, posiadająca niemiecki i francuski muzykalna, do dwóch chłopców i razem aby mogła się zająć gospodarstwem u osoby pojedynczej, bez dużych wymagań. Adres w kantorze Kurjera pod lit. L. 34281

Potrzebny młody introligator. Długa 19, mieszkania 17. 34269

Potrzebny jest uczeń do jubilera. Elektoralna 13, wiadomość w sklepie Jana Zakrzewskiego. 3308r

Potrzebna jest zupełnie zdolna staniczarka. Nowy-Swiat 34, m. 10. 34278

Potrzebne panny kompletnie zdolne, upinaczka, do staniaków i okryć. Nowy-Swiat 45, mieszkan. 3. 34265

Potrzebny uczeń do apteki w mieście Wysockim Litewskim, gubernji grodzieńskiej. 34250

Potrzebne panny podreżne i do staniaków. Marszałkowska 73, m. 11. 34118

Subiekt żonaty potrzebny jest do składu wódek, z kaucją. Wiadomość: róg Świętojańskiej i Zapiecka 1. 34129

Terfiarz zdolny i znający dokładnie swój fach potrzebny na prowincję. Oferty z rekomendacjami i świadectwami adresować: posterestante Łowicz S. W. 34033

Uczniowi potrzeba na praktykę do zakładu grawersko-mechanicznego. Ulica Leszno 48, F. Horwart. 34199

Uczeń farmacji potrzebny do apteki. Adresować do J. Długosza, właśc. apteki w Szydłowcu, gub. radomska. 34221

Kupno i sprzedaż.

Adres: Chmielna 15. Chleb wiejski (wtorki i piątki) baranina, zające, pulardy, kaczki pekińskie i zwyczajne, kury, jaja, śmietana, powidła węgierskie. 3412r

A) Sery szwajcarskie na kregi po 18 kop. funt oraz litewskie po 30 kop. w główkach. (Gatunki najlepsze). Skład produktów wiejskich, Chmielna 15. 3220r

Amatorowie starożytności mogą nabyc różne pojedyncze mebelki. Krakowskie-Przedmieście 2, m. 9. 33532

Adres malarni i najtańszego w Warszawie Askladu porcelany St. Moduszeńskiego, ul. Szpitalna 10. 3r

A) Meble za bezcen. Garnitur czarny, orzechowy, perski, lustra, rozmaite inne meble, szafy, kredens, stół, krzesła, biurko, szeslong, franki. Nowogrodzka 28, pierwsza brama od Marszałkowskiej, u właściciela domu. 33592

Barchany, towary białe, artykuły podszewkowe, wyroby pończosnicze, koronki raskie, najtańiej Chmielna 35, mieszkan. 1. 3248r

Chodniki jutowe od 13 kop., dywanowe, kokosowe i szpagatowe po cenach wyjątkowo niskich u Kiltyńowicza, ul. Mazowiecka 16, wprost Towarzystwa Kredytowego. 2927r

Dla braku miejsca do sprzedania fortepian wiedeński, prawie nowy. Erywańska 5, mieszkania 9, od 1—3-jej. 3283r

Do sprzedania tania trzy konie kabardyńskie, jeden z nich kroczy (inochodziec). Do obejrzenia w każdym czasie w dywizji kubańskiej. 34017

Dywany i materiały bławatne najlepiej kupować u Giełżyńskiego, ulica Marszałkowska 137. 2979r

Dziecinny wózek do sprzedania za 7 rs. Bracka 5, m. 4, od 10 do 4-jej. 34175

Dywan, szafa do sprzedania. Nowosenańska 2, m. 13. 34200

Do sprzedania lampa pajakowa ze świecznikami za rs. 12, w restauracji, Elektoralna 3. 34186

Do sprzedania szal turecki, zyrandol, porcjery, dywan, lustro, toaleta, biurko machonowe, kanapa, krzesła, fotole. Oboźna 8, mieszkan. 19. 34241

Do sprzedania futro damskie lisy, mufka i kołnierz skunksy. Chłodna 10, mieszkania 2. 33451

Fortepian czarny, krótki, mało używany, tania do sprzedania. Nowy-Swiat 1, mieszkania 12. 33935

Fortepian czarny tania sprzedam. Nowolipie 9, u gospodarza. 32790

Futro męskie szopy do sprzedania na średni wzrost. Wiadomość w zakładzie kuśnierkim W-go Himmla, Krakowskie-Przedmieście 40. 3287r

Fuzja Lankastra do sprzedania. Ul. Krochmalna 39, stróż wskaże, od 2 do 5-jej. 33963

Fortepian Kralla w bardzo dobrym stanie do sprzedania. Wilcza 6—2. 34154

Fortepian mało używany, wyrównujący koncertowemu, sprzedam. Nowosenańska 3, m. 7. 34228

Fortepian koncertowy do sprzedania. Kruca 3, m. 9. 34234

Fortepian wiedeński do sprzedania, rs. 170. Ul. Freta 33, m. 2. 33232

Fortepian Maieckiego, czarny, krótki, nowej konstrukcji, do sprzedania. Graniczna 10, m. 4, od 10—1-jej i od 4—6-jej. 3306r

Fortepian, pianino krzyżowe, sprzedaję, wydzierżawiam najprzystępniej, zamieniam. Jerozolimka 81, Strzelecki. 34248

Fortepian Illicha do sprzedania. Krakowskie-Przedmieście 64—2, resursa obywatelska. 34263

Fortepian sprzedaję, zamieniam, wynajmuję, reparacje, strojenia. Nowy-Swiat 56, Kędziński. 33751

Gruszki i jabłka dobre z Jankowa poleca skład „Ogrodnik Polski”, Mazowiecka 11. — Tamże można zamawiać buraki pastewne. 3035r

Inspekta i okna inspektowe kto ma do sprzedania, raczy swój adres złożyć w kantorze Kurjera pod wyr. dla „Ogrodnika”. 34025

Jest do sprzedania bilard w dobrym stanie z piramidą, w cukierni, ul. Solna 21. 34070

Jest do sprzedania sukna jedwabna strojna. Jna osobę wysoką, raz tylko użyta przez parę godzin. Wiadomość: w magazynie, Złota 5, mieszkan. 32. 33877

Jest do sprzedania tokarnia. Wiadomość w składzie W-go Lebedzińskiego, Krakowskie-Przedmieście 65. 34230

Jest do sprzedania pudel czarny, wytresowany. Wiadomość: w dystrybucji, Nowy-Swiat 17. 33974

Kupuję kwity lombardowe, stare złoto, srebr. Jubiler Oraczowski, ulica Nowy-Swiat 36. 3206r

Kupuję złoto, srebro, wykupuję z lombardów większych, dopłacam różnicę. Nowy-Swiat 61, mieszkania 15 Henryk Juwiler. 774r

Kasy ogniotrwałe najtańsze i najlepsze u R. Bohtego, Nowy-Swiat 34. 3179r

Kareta duża, silna i powóz do sprzedania. Kruca 9. 32994

Kasy ogniotrwałe najtańsze i najtrwalsze u Stanisława Baumgarta, Chłodna 40. 32541

Kasy ogniotrwałe najlepszej konstrukcji, cenę najprzystępniejszą. Marszałkowska 125, Sikorski. 33274

Kupuję antyki, meble starożytne, brzozy, porcelanę, kryształ, ryciny. Makow, Solna 9. 34264

Kupię Herbarz Niesieckiego, Bibliografję Estrejchera, oznaczyć cenę. Biuro ogłoszeń, Senatorska 26, „Biblioman.” 3305r

Krowy dwie do sprzedania, holenderka i żółta. Krowy te po ocaleniu dawały po 24 gar. mleka. Widok 22. 34145

Koń mały, roboczy do sprzedania. Królewska 31, stangret Franciszek. 34124

Kareta dwuosobowa, mało używana, do sprzedania za 500 rs. Królewska 31, skład broni. 34123

Klacz karo-gniada, lat 7, zdolna do zaprzęgu i wierzchu, do sprzedania. Leszno 69, m. 38. 34133

Kołnierz i mufka, parę razy używane, do sprzedania. Nowy-Swiat 15, m. 12. 34160

Kaftanik, mufka, toczek dla szczupłej panny 5 rs., białe boa 3 rs., paltó zimowe, czapczka, kalosze, kamasze dla 7-letniego chłopca za 8 rs. do sprzedania. Wspólna 33, m. 3. 34167

Kupię maszynkę do dziurkowania papieru, używaną. Zawiadomić: Nowogrodzka 37, mieszkan. 13. 34203

Lampa trzyramienna brązowa, wisząca, do sprzedania. Marszałkowska 145, pracownia sukien Gardkiewicz. 34047

Litewskie: wędliny, powidła, masło, sery, grzyby, marynaty, konfitury, sery jabłkowe, nadeszły do składu głównego, ulica Chmielna 15. 3221r

Lankastrówkę, rewolwer, chronometr złoty, zegarek damski, rapiry sprzedam. Senatorska 9. 33931

Meble za bezcen! Garnitur czarny orzechowy, lustra, rozmaite inne meble, szafy, kredens, stół, krzesła, biurko, szeslongi, franki. Marszałkowska 108, od ulicy Chmielnej 37, m. 30. 33420

Meble tania! Garnitur czarny, orzechowy, lustra, rozmaite inne meble, szafy, kredens, stół, krzesła, biurko, otomana, szafka lustrzana. Marszałkowska 119, między Złotą a Sienną, mieszkania 15, parter, w drugiej bramie. 33741

Meble, garnitury, otomany, sofy, szeslongi, szafa, biurko, po niskiej cenie. Elektoralna 20, m. 13. 34105

Mundur inżyniera architekta VIII klasy do sprzedania. A. Turkowski, ulica Chmielna 15. 33778

Meble garnitur ładny, urzędowej roboty Simiera, wyjeżdżając potrzebuję sprzedać. Nowy-Swiat 54, m. 4. 34270

Meble. Kompletnie urządzenie jadalni dębowej całkowicie lub częściowo, garnitur czarny aksamitem kryty, tania! Jerozolimka 78, mieszkania 10. 34266

Münchener Bildenbogen, książki niemieckie, garnitur gabinetowy, krzesła fantazyjne, lustra, kredens i stół dębowy, rądlie miedziane, szpada, z powodu wyjazdu tania do sprzedania. Wspólna 33, m. 3. 34166

Maszyna Singera oryginalna za 24 rs. do sprzedania. Ogrodowa 50, m. 25. 34212

Meble po zwiniętym magazynie, rozmaite garnitury, otomany, szeslongi, szafy, kredensy i inne za bezcen. Świętokrzyska 11, m. 13, w bramie na lewo. 34037

Meble, garnitury, otomany, szeslongi, sofy, szafy, łóżka, biurka, komody, kredensy i inne po niepraktykowanym niskich cenach. Krakowskie-Przedm. 10, m. 6. 34055

Otomany sprzedam tania urzędowej roboty z powodu wyjazdu. Jerozolimka 31, stróż wskaże. 34271

Okrycie syberyjowe na osobę dobrego wzrostu do sprzedania. Widok 19, m. 6. 34251

Okulary, binokle, lornetki, termometry, irygatory, suspensorja, woreczki higieniczne, gąbki ochronne, paski rapturowe „najtańiej” w magazynie optycznym Drehera, Szpitalna 6. 1413r

Płaszcz na szopach wysokiego gatunku, nie używany. Hoża 12—9. 34042

Pianino piękne, tania. Aleja Jerozolimska 31, m. 36. 33563

Pianino nowe, krzyżowe, głos piękny, sprzedaję. Hoża 7, mieszkan. 47. 33610

Potrzebne karetki podwójna na jednego konia i lano lekkie, mało używane ale w zupełnie dobrym stanie. Oferty proszę składać w kantorze Kurjera pod godłem „Odi.” 34211

Pianino nowe do sprzedania lub wynajęcia. Długa 35—5. 34203

Powóz używany, zdatny na wieś, w bardzo dobrym stanie, tania do sprzedania. Fabryka powozów P. Sekulskiego, ulica Erywańska 3. 33886

Potrzebny garnitur dębowy do jadalni, otomana, taboretami, od osób prywatnych. Senatorska 22, Chwastkiewicz. 3303r

Potrzebny kocioł stojący z pełną armaturą, od 6—10 sił konnych. Oferty przyjmujcie Kurjer Warsz. pod wyrazem „Kocioł.” 34112

Potundę weinianą, lisami podbitą, dolmami, pluszowy, aksamitny, mało używane, sprzedaję. Dzielnia 5, mieszkan. 3. 3274r

Sa do sprzedania beczki po winie. Ul. Długa 46, m. 7. 34169

Szuby dwie prawie nowe, żakiet syberyjowy do sprzedania. Nowolipie 17, mieszkania 9. 34239

Sprzedam maszynę do szycia za 15 rs. Złota 22, m. 1. 34207

Salopa lisowa atlasowa, prawie nowa, na średni wzrost. Dunaj Wąski 16, m. 6. 34180

Sprzedaję się: faetonik rs. 250, bryczkę 60, angielskie chomonto 30. Wiejska 18, Praski. 33575

Sprzedaję albumy architektoniczne, dubeltówkę, rewolwer, niwelir nowy Sprengera. Marszałkowska 69, Oswald. 33903

Salopa lisy, paltó elki damskie, tania do sprzedania. Wspólna 30, m. 34. 33872

Salopa na lisach, wełna, kryta, dobra, tania. Kanonja 22, 1-sze piętro. 33819

Sanki bardzo mało używane, fasonu petersburskiego, są do sprzedania. Żelazna 93, stróż wskaże. 33818

Sprzedaję 6 krzeseł wyściełanych, otoman, stół rs. 36. Nowy-Swiat 16, m. 45. 33852

Tania sprzedaję burki, szlafroki, meksykański, paltó, garnitury, spódnice. Obstalunki wykończone starannie krawiec Chmurożyński, Marszałkowska róg Nowogrodzkiej 33. 33810

Tania do zbycia kredens dębowy, stół obiadowy bilardowy i dwie komody z bronzami. Kruca 47, u stolarza. 33890

Umywalka do sprzedania. Wronia 43, m. 5. 34122

Wyjeżdżając zwijam magazyn mebli, sprzedaję tania garnitury, kredensy, stoły, krzesła, łóżka, otomany, szafy. Mokotowska 59, przy Placu św. Aleksandra, Koperski. 33513

Wóz do sprzedania. Leopoldyna 11, skład węgla. 33806

Wyżlica ceter, czystej krwi, młoda, do sprzedania. Świętojańska 27, m. 3. 34253

Ważna wiadomość. Bazar Wiejski, Bracka 2, otrzymuje każdego czwartku świeże produkty z renomowanego gospodarstwa Prażmów: kury, kaczki, indyki, kiszki, pasztety oraz wędliny, z czem poleca się publiczności. 34159

Wyjeżdżając sprzedaję kredens, szafę, stoły, krzesła, komodę, biurko, stół kartowy, kanapkę, łóżko żelazne z materacem, łóżecko dziecięce, dywany, lampę, kwiaty, franki, miedź, samowar, porcelanę, pościel i wiele innych rzeczy. Nowogrodzka 31—15. 34218

W Gutanowie przez Nałęczów, u hr. T. Grabowskiego, do sprzedania czwórka koni średniej miary, dobrana w chodach, półkwi arabkiej; 1) klacz maści różowej, lat 7, wierzchowa, żebna; 2) ogier gniady, lat 8, spokojny; 3) klacz siwa, lat 10, dobra matka; 4) wałach bułany, lat 4. Konie bez wad, spokojne, zdatne i do miasta. Cena przystępna. W razie życzenia, para druga może być zamieniona na używaną karetkę dwuosobową. 33832

Zaraz sprzedaję cztery koldry na łóżka, łóżecko jesionowe, szafeczki wystawowe, landszafty, pasy kanwowe. Szkolna 6—9, 34236

Zyrandol w ogniu złożony do sprzedania. Dzika 73, wiadomość u stróża. 34181

Interesa handl. i mająt.

A) Rs. 2,000, 3,000, 5,000 i inne do wypożyczenia na domy w Warszawie. Wiadomość: Kruca 23, mieszkan. 9, od 3 do 5-jej. 33943

Dzierżawa do odstąpienia na lat 10. Folwark Romatowo, położony w gubernji grodzieńskiej, powiecie brzeskim, od Brześcia Litewskiego 25 wiorst, przy kolei południowo-zachodniej, od stacji Aleksandra wiorst 7 rozległości 970 desiatyn, z inwentarzem żywym i martwym. Wiadomość na miejscu, Romatowo, Aleksandra stacja drogi żelaznej południowo-zachodniej. 33353

Do sprzedania dom murowany piętrowy, dziewięć okien frontu mający, z oficynami i ogrodem fruktowym, w Radomiu, przy ul. Lubelskiej pod 136. Wiadomość na miejscu u właścicieli lub w Warszawie przy ulicy Świętojańskiej pod 26, pierwsze piętro od frontu, w godzinach rannych, między 9 a 10-tą. 32552

Do sprzedania remiza dobrze prosperująca. Wiadomość w zakładzie rymarskim W. Zawadzkiego. Ul. Senatorska 19. 33901

Do sprzedania sklep wędlin i wiktuałów. Walec 21. 34120

